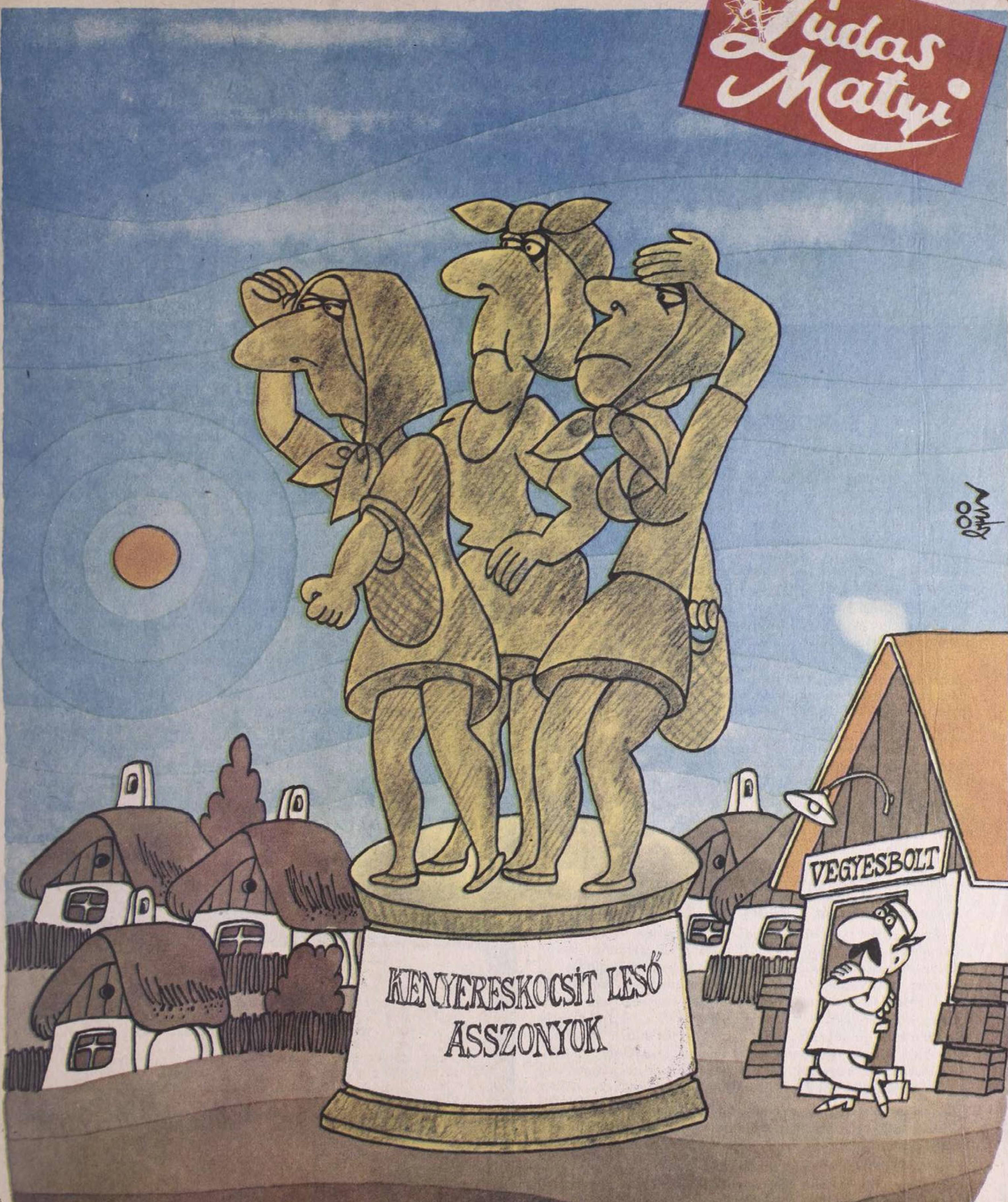
40. ÉVFOLYAM, 34. SZÁM Ára: 3,– Ft 1984. AUGUSZTUS 23.

Ludas Matyi

Balázs-Piri Balázs rajza

REALISTA SZOBORCSOPORT

SZÉP TISZTA BUDAPESTÉRT

Eszmei érték

Olvastam a Népsportban, hogy Kerekes György, a kétszeres válogatott, huszonnyolc éves gólvadász, az FTC színeiben játszó labdarúgó elmegy az Üllői útról. A történet sportberkekben nagy vihart kavart, a terjedelmes cikkből nekem is feltűnt, néhány mondat. Éspedig Vincze Géza vezető edző mondókájából. Idézem: „Tavasszal központilag minden NB-s játékosnak megállapították az úgynevezett eszmei értékét. Ami Kerekes esetében 600 ezer forint. Márpedig addig nem igazolhat át amíg új klubja nem fizeti ki ezt az összeget."

Tetszik a fogalmazás, hogy ez a 600 ezer forint tulajdonképpen a játékos eszmei értéke, nem pedig az ára.

Egy másik lapban olvasom, hogy Kardos Józsefnek, a válogatott stabil tagjának az eszmei értéke 800 ezer és 1 millió forint között mozog, s a cikkből azt is megtudom, hogy egy-egy válogatott focista lelépési díja eléri a 6–800 ezer forintot.

Máris eszembe ötlik: mi lenne, ha szocializmust építő társadalmunkban minden magyar dolgozónak megállapítanák az eszmei értékét meg a lelépési díját?

Most ugye az a gyakorlat, hogy ha egy kiváló mérnököt valamelyik vállalattól kiemelnek, magasabb beosztásba teszik, a vállalat ezért nem kap semmit. De ezentúl az igazgató mondhatja, hogy kérem, a Lancsák mérnök úr nálunk érett igazi szakemberré, s ha t. minisztérium elviszi, fizesse ki dolgozónk eszmei értékét, mondjuk, kétmillió forintot. Sőt! Tudjuk, hogy Lancsák kartársból rövid időn belül miniszterhelyettes lesz, tehát a lelépési díja 5 millió, világos?

Ezzel a módszerrel megoldódik a gyenge, kétbalkezes szakemberek lecserélése is. Most ugye az a gyakorlat, hogy ha egy Valakiről kiderül, hogy a képességeit meghaladja az a munka, amit végez, akkor érdemei elismerése mellett új állást kreálnak részére, rátukmálják egy kisebb vállalatra, esetleg egy tehetséges ember helyére ültetik, szóval megbundázzák a dolgot. De ezentúl azt mondhatja a miniszter valamelyik vállalatvezetőnek, hogy itt van ez a Gacsal, igaz, kétbalkezes, de vegyétek át, tízmillió üti a markotokat. Különben is már csak két éve van a nyugdíjig, világos?

S akkor a direktor eldönti, hogy kell neki a Gacsal tízmillióért, vagy nem kell. Ha a Gacsal senkinek sem kell, szabadlistára kerül. Sőt, ha a miniszter nagyon okos ember, Gacsalnak megengedi, hogy külföldre szerződjön.

Állítom, ha minden Gacsalt eladunk külföldre, néhány év alatt külkereskedelmi mérlegünk még több aktívumot mutat, álljuk a versenyt a világpiacon, s nem kell különböző bankcsoporttól hitelt kunyerálni. Istenem, de szép lenne!

Kiss György Mihály

Francia kapcsolat

Nagy textilgyári sürgés-forgást látok a képernyőn, a kommentárból azt is megtudom, hogy francia szakemberek tanítják a technológiát a magyar munkásoknak. Egy bánatos férfiú el is nyilatkozza magát, szomorkás szégyenkezéssel: hja, amit az elmúlt 6–7 évben elfelejtettünk, azt most így kell, nehéz áron, újból megtanulnunk...

Odaszólnék szívesen: ha már itt vannak a franciák, szedjék ki belőlük annak a fortélyát, hogyan lehet olyan törülközőt és konyharuhát gyártani, amelyik felissza a nedvességet. A minap vettem éppen féltucat törülközőt és féltucat törlőkendőt – Made in Hazánk –, elégedett is volnék velük, mert amúgy szemre mutatósak, formások, csak az a baj – hát egy hibájuk se legyen? –, hogy a vizet nem szeretik. Nem bírja a szervezetük. Tudtunk mi valaha olyan törülközőt csinálni amelyik magába szívta a nedvességet, tudtunk, de elfelejtettünk, talán francia – vagy más – segítséggel megtanulhatnánk újra.

Mostanában egyre több – fölöslegesnek tűnő – importholmival akad dolgom. Itt van például legnélkülözhetetlenebb szerkesztőségi munkaeszközöm, az ollóm. Formatervezett, narancsszínű, jó pengéjű: finn remeklés. Nekem egy közönséges, szürke, magyar mezei olló is megtenné, de nincs. Elfelejtettük, hogyan kell csinálni?

Ostobácska vicc jut az eszembe. A liftesfiú megkérdezi utasát: hányadik emeletre, uram? Mindegy, mondja rezignáltan a férfi, én csak azért utazom, hogy felejtsek.

Mintha egy nagy-nagy liftben ülnénk mostanság, s csak felejtenénk, egyre felejtenénk. Ha csak ollóról és törülközőről volna szó, fene bánná. Elfelejtettünk mi fontosabb dolgokat is.

Itt van például a szállodaépítés. Osztrák barátaink segítségével tanulgatjuk ezt a rég elfelejtett szakmát. Csak egy a baj: mestereink tudása sem tökéletes, mert ők igazándiból csak sokcsillagos krőzus-szállókat tudnak csinálni, vagy legjobb esetben – ékes magyarsággal szólva – közepes árfekvésűt. Hanem olcsót, egycsillagosat, hátizsákosoknak, soványpénzűeknek valót évek óta nem tudunk építeni Pesten. Végiglaktam ezen a nyáron Franciaországot: minden kilométerkőnél ott volt egy olcsó hotel. Nem lehetne ezen a téren is valamit visszatanulni, francia segítséggel?

Vagy tessék csak rátekinteni népesedési statisztikánkra ...

Emberek, azért nem lehet mindent francia segítséggel megoldani!

Radványi Barna

DIVATTRIKÓ

BRENNER GYÖRGY:

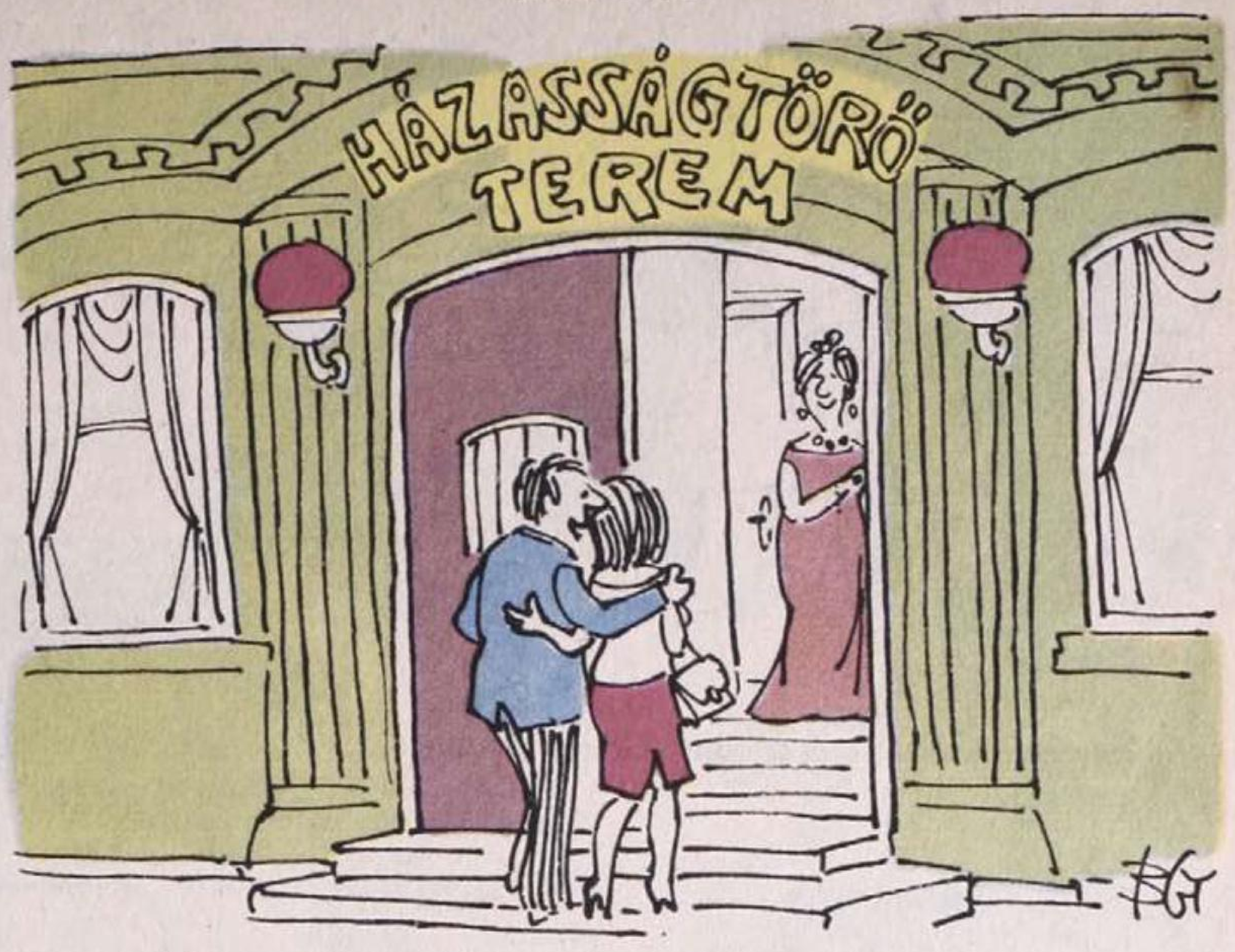
Más most...

ÉPÍTÉSI TILALOM

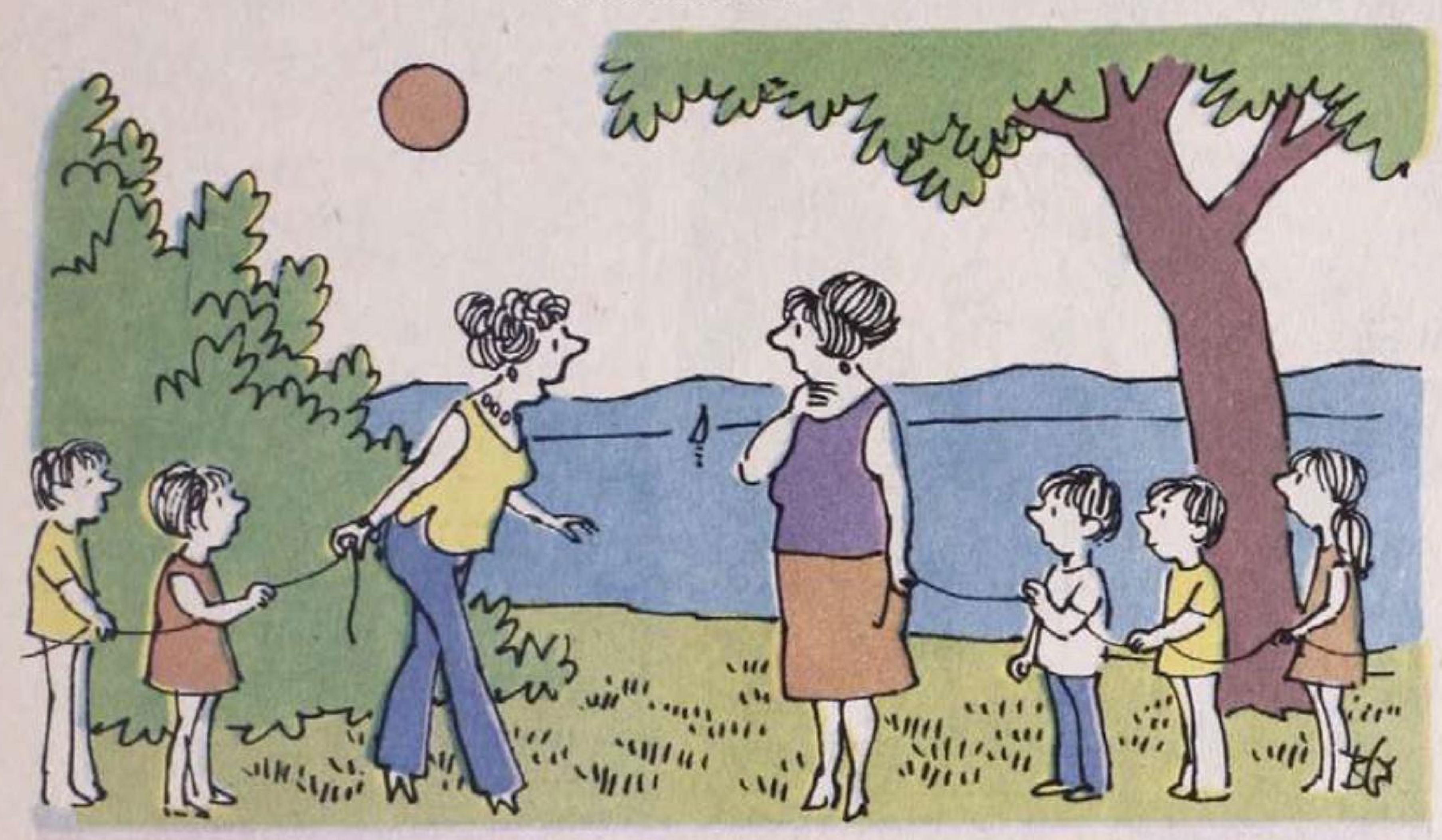

– Mielőtt lépéseket tenne, ellenőr úr, megsúgom, kié lesz a ház!

GMK-ÖTLET

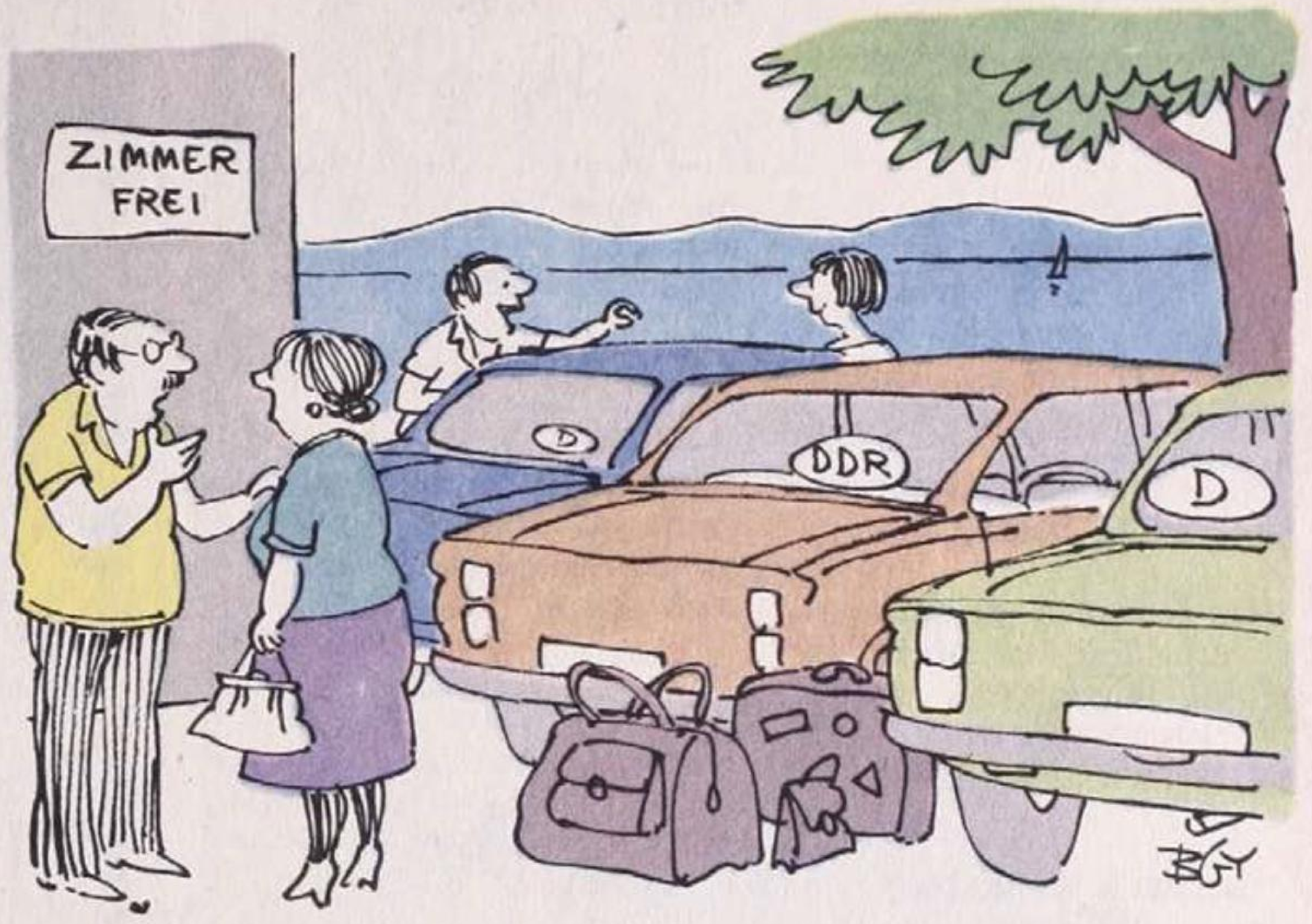

NYARALTATÁS

– Szerezz egy hosszabb madzagot és akkor akár harminc gyereket is elvállalhatsz!

SIÓFOKON

– De hát nem kell folyton a német megszállásra gondolnod!

VALAHOL MINDENKI MAGYAR

Éppen azt olvastam az újságban, hogy May Károly — akit egyébként sok helyütt Karl Maynak is ismernek — világhírű Winnetoujának hőse, Old Shatterhand magyar származású volt, amikor hirtelen két lövés dörrent.

Miután feltápászkodtam az asztal alól, egy széles karimájú kalapban, ismerős kinézetű úr állt előttem. Két kezében egy-egy forgópisztolyt hintáztatott játékosan.

— Én beszél pici magyar — kezdte dunántúli akcentussal a pisztolyos. — Én jönni Magyarország, kezeltetni enyém bütyök nagylábujj, itt van olcsóbb orvosi-egészségi ellátás.

Jobban szemügyre vettem a jövevényt, s nagy meglepetéssel tapasztaltam, hogy maga Old Shatterhand lépett be piciny hajlékomba.

— Old Shatterhand? — kérdeztem, mert vannak helyzetek, amikor jó, ha az ember biztosra megy. — Maga tényleg magyar?

A már deresedő bajszú úr komótosan eltette két pisztolyát, majd széttárta karjait.

— Valahol mindenki magyar — jegyezte meg —, legalábbis aki vitte valamire a világban. Én például pécsi diák voltam, de említhetném például egy barátom nevét, akit ma Muhammad Alinak hívnak...

Erre nem voltam felkészülve. Ez az ember nem csak Chrudinák Alit, hanem egyenesen Muhammad Alit ismerte!

— Együtt gyerekeskedtünk — segített a zavaromon Old Shatterhand. — Nagy bunyós volt már akkoriban is, a gyerekek állandóan Cassius Clay-nek csúfolták. Azok voltak ám a szép idők, egyedül én tudtam legyőzni Mohát. Mert így hívtuk mi, Mohának.

— Mohának? — képedtem el. — De hiszen az a fa északi részén nő.

Old Shatterhandet nem abból a fából faragták, mint aki érti a tréfát, így hát folytatta.

— Emlékszem, egyszer akkora pofont adtam a Mohának, hogy majd egy hónapig egy irányba futott — dicsekedett, miközben megint a pisztolyait babrálta. — Így jutott ki Amerikába, ahol azután egy kicsit befutott. Ha jól hallom, vitte valamire, valami bokszoló lett, vagy mutatványos?

— Bokszoló — szólaltam meg, mert régi elvem, hogy segítek a bajba jutottakon.

— Volt egy másik srác, a Berci — mondta hirtelen Old Shatterhand. — Az is magyar gyerek volt, az Einstein Berci. Nem mondom, flúgos volt a srác, mindig azt mondta, hogy minden relatív, de máskülönben rendes havernak bizonyult. Matekból mindig súgott és a legtöbbször jól.

Nem győztem csodálkozni, de deresedő bajszú beszélgetőpartnerem látszólag ügyet sem vetett erre.

— Azután például Ella Fitzgerald — mondta, miközben szemében az emlékezés könnyei sorakoztak lassú tömött sorokban. — Négyéves volt, amikor megismertem, Budapesten. Én csak átutazóban jártam arra, Grönland és Pécs között megálltam egy kis időre a Klauzál téren, ott vettem észre egy egészen apró kis csajt. Úgy vinnyogott, hogy először macskának néztem, később pedig vakondoknak. Amikor azután felvettem az olvasószemüvegemet, akkor láttam, hogy ez a Fritz Ella, anyám másodunokatestvérének a nevelt gyereke. Annyira megörültünk egymásnak, hogy megtanítottam énekelni.

Ez már kicsit sok volt nekem, elhatároztam, keresztül látok én ennek az Old Shatterhandnek a meséjén.

— Talán még Casanova, a középkor híres kalandora és szoknyavadásza is magyar volt — szegeztem neki a kérdést.

— Csak félig — mondta Old Shatterhand. — Mondtam is neki, nem lesz ennek jó vége, de ő rá sem hederített: csak azért is félig volt magyar! Ugyanis éppen a magyar—olasz határon született; egyik lába itt, a másik meg ott!

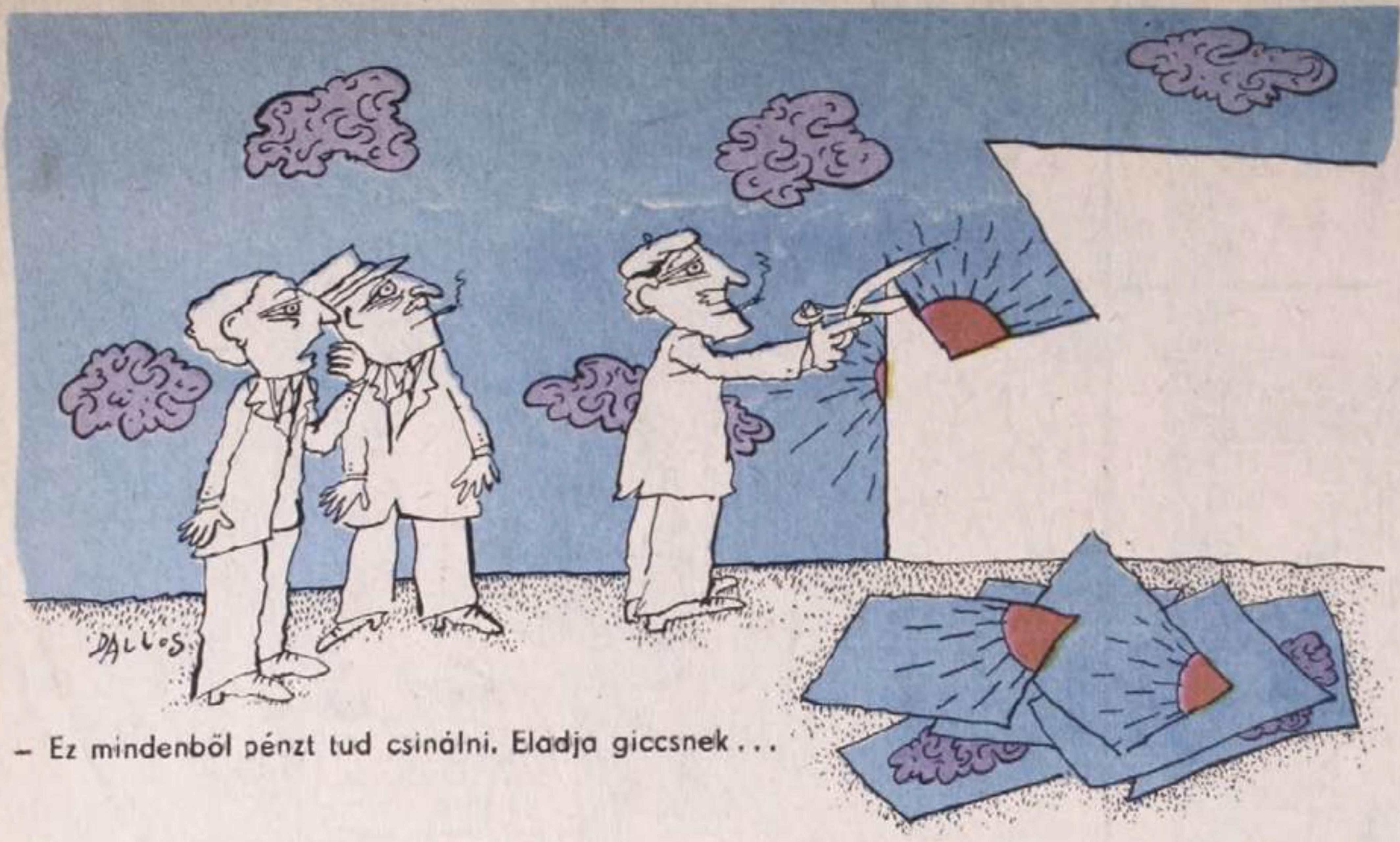
Addig babrálta a pisztolyokat, míg végül sikerült elővennie őket. Éreztem, beszélgetésünk a vége felé közeledik.

— Ha igaz, amit maga mond, akkor tán még a világhírű labdarúgók között is volt magyar származású — jegyeztem meg nem minden él nélkül. — Pelé, Beckenbauer, Maradona...

Old Shatterhand hosszan gondolkodott.

— Ők éppen nem — mondta, miközben nyelvével szavakat képzett. — Hanem a foghúzás céljából ideiglenesen hazánkban állomásozó Puskás Öcsi valamikor tényleg magyar volt!

Föld S. Péter

– Ez mindenből pénzt tud csinálni. Eladja giccsnek...

SZILÁNKOK

KÜLÖNÖS NÉZET

— Megkaptam az erkölcsi bizonyítványt. Most már miért ne lopjak?

FOGYÓKÚRA

— Már kibírom, hogy tíz percig nem eszem semmit.

BÚCSÚLEVÉL

Béla megírta búcsúlevelét, utoljára ránézett a kedves fényképére, aztán úgy határozott, hogy életben marad.

KEZDŐ GARÁZDA

— Könyörgök, adjon okot rá, hogy megpofozzam önt.

LUSTA UTAS REPÜLŐGÉPEN

— Kérem, szálljon le a Rottenbiller utcai lakásom előtt.

RANG

— Az én társadalmi rangommal 100 ezer forintnál kevesebbet nem lophatok.

EMLÉK

1934-ben ipi-apacsot játszottunk Gézával az Almássy téren. Én voltam a hunyó. Százig számoltam, aztán a keresésére indultam. Tegnap találtam meg Gézát a körúton. Külföldi rendszámú kocsit vezetett. Hondurasban éjjeliőr.

AKARATERŐ

L-nek hallatlan akaratereje van. Valahányszor inni akar, iszik is.

BIZALOM

— Én úgy általában bízom az emberiségben, kivéve a közvetlen környezetemet.

KOR

A magas életkor még nem jogosít fel arra, hogy tiszteletlenek legyünk a fiatalokkal szemben.

FELTÉTEL

— A feleséged leszek, ha megígéred, hogy hű maradsz a barátnődhöz és engem békében hagysz.

MUNKAMEGOSZTÁS

— A titkárnőm végzi az igazgatói teendőket, én viszont átveszem részére a telefonüzeneteket és remek kávét főzök neki.

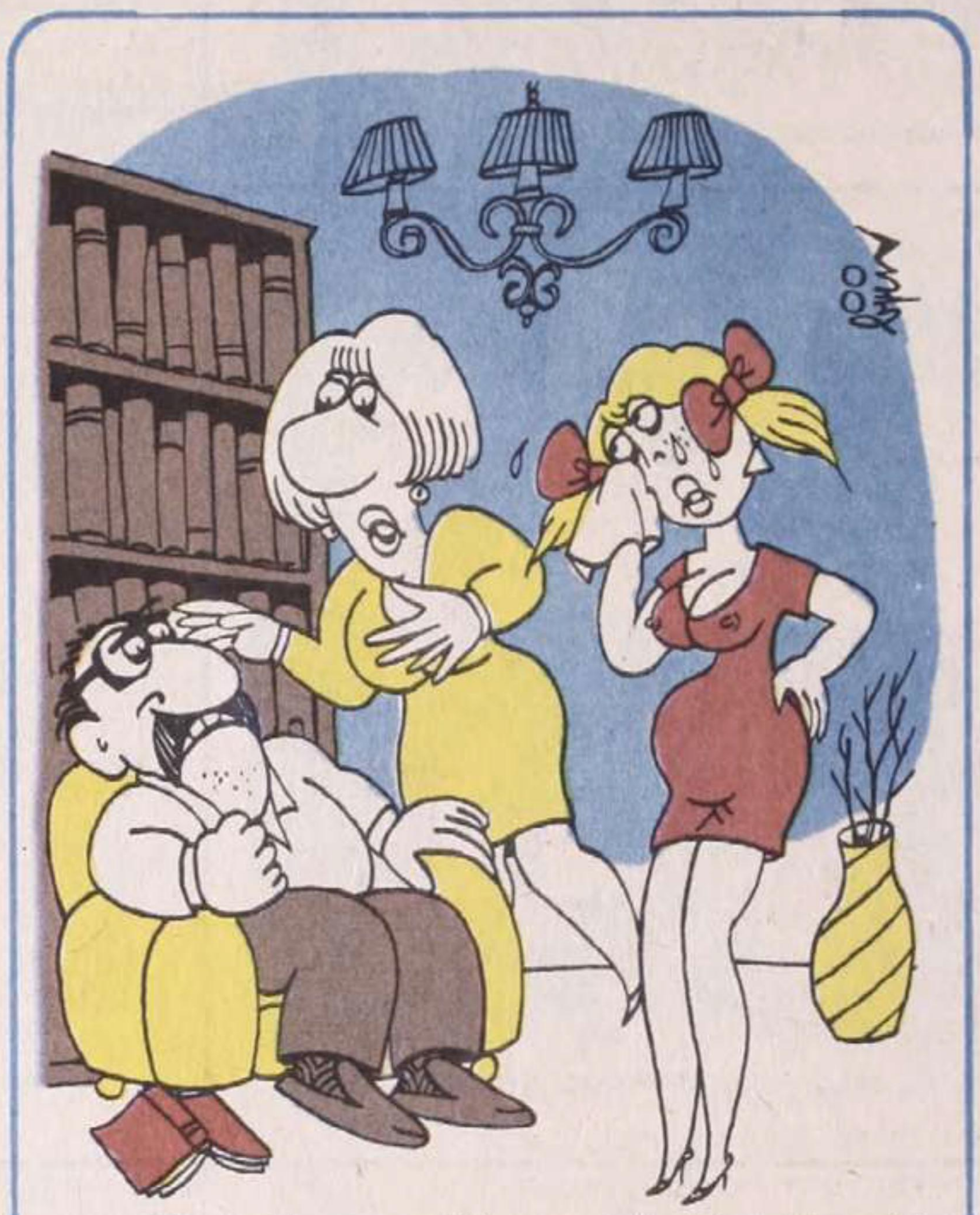
TRÜKK

— Vettem egy orvosi táskát. Így doktornak néznek és soron kívül beengednek az SZTK-ban.

DICSÉRET

— Ebben a vendéglőben remek a koszt. Mindig a magammal hozott ételeket fogyasztom.

Galambos Szilveszter

– Ne szidd már tovább, apuci, legközelebb majd nem felejti el beszedni a tablettákat...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Horgászok borozgatnak.
— Jóskához se megyünk többet — mondja az egyik.
— Miért?
— Mert olyan kicsi lakásba költözött, hogy nem tudjuk neki megmutatni, mekkora halakat fogtunk...

*

Az utcán egy kisfiú sirdogál.
— Miért sírsz kisfiam? — kérdezi egy járókelő.
— Eltévedtem.
— És hol laksz?
— Nem tudom, ma költöztünk egy új lakásba.
— És hogy hívnak?
— Nem tudom, a mama tegnap ment újra férjhez.

KÉZTÖRDELÉS EGY ÉLETEN ÁT

Erka Gyula

Egy barátom meséli:

— 1950-ben érettségiztem a gyulai római katolikus gimnáziumban, ez egyike volt annak a néhány felekezeti iskolának, melyet elfelejtettek betiltani. Az iskola magasszínvonalú képzést adott, az itt érettségiző diákokra *mégis* nehéz sors várt, mert csak ritkán vették fel őket az úgynevezett *ideológiai* szakokra: tanárnak, közgazdásznak, történésznek — nehogy tovább terjesszék a klerikális fertőzést.

Én viszont mindenképpen történész szerettem volna lenni, ha már csinálni nem tudom a történelmet, legalább hadd írjam. Ismertem az előbem tornyosuló akadályokat, ezért mielőtt beadtam volna jelentkezési lapomat az egyetemre, tanácsot kértem Sándor doktortól, az iskolatitkártól:

— Mit csináljak?

— Kérem, adott esetben *egyetlen* esélyünk van.

— Mi?

— Egy régi mondás: „a slamposság enyhíti a diktatúrát!" Hátha a maga esetében is beválik — átvette a jelentkezési lapomat. Középiskola neve... Nem azt írjuk be, hogy Római Katolikus Gimnázium Gyula, mert az Egyetemen már nem is olvassák tovább. Fekete reakció és kész.

— Hanem mit írunk?

— Egy kicsit rövidítjük és átalakítjuk a nevet. Római Katolikus helyett írjuk azt, hogy *ERKA*, azután jöjjön a helynév *GYULA* és végül az iskolatípus, vagyis úgy is lehet olvasni, hogy ERKA GYULA gimnázium. És nem is hamisítottunk túl sokat. Ha valakinek mégis feltűnne, hivatkozhatunk arra, hogy véletlenül írtuk el.

— Doktor úr, köszönöm — mondtam neki —, maga zseniális ember! — gondolatban még — hozzátettem: de nem mernék nekivágni a sivatagnak, ha magánál volna a kulacs!

Mindegy, a csel bejött, szó nélkül felvettek a történész szakra — a bajok később következtek. Másodéves koromban szakdolgozatként azt a feladatot kaptuk, hogy írjunk életrajzot és méltatást annak a középiskolának a névadójáról, ahol érettségiztünk. Társaim persze könnyen boldogultak Petőfi Sándorral vagy Kossuth Lajossal, csak én álltam ott Erka Gyulával megfürödve.

Nem volt mit tenni, ha nem akartam, hogy kirúgjanak az egyetemről, neki kellett állnom az írásnak. Gyerekkoromra gondoltam és eszembe jutott egy parasztember, aki a nagy aratósztrájk idején szembeszállt a csendőrökkel és ezért börtönbe is csukták. Kineveztem őt Erka Gyulának és az ő életét kerekítettem ki mindenféle kitalált adatokkal, ahogy ma visszaemlékszem rá, a tanulmány semmivel sem volt kevésbé hiteles, mint a ma divatos életrajzok és önéletrajzok! Aki szereti a hurkát és a történelmet, sose nézzen utána, hogy készülnek. Arra persze gondosan vigyáztam, hogy hősömet eltegyem láb alól, érett megfontolás után úgy döntöttem, hogy a **németek** kivégzőosztaga elé küldöm, mert így nem csak a munkásmozgalomnak lesz a vértanúja, hanem a nemzeti ellenállásé is. Attól nem kellett félnem, hogy a modellem jelentkezik majd és helyreigazítást követel: 1952-ben a tanulmányírás idején is börtönben volt azzal a különbséggel, hogy most nem a csendőrök, hanem a begyűjtési rendszer ellen jártatta a száját. Úgy kell annak, akinek semmi se jó.

A dolgozatom nagy feltűnést keltett, leközölték egy országos folyóiratban is, Erka Gyula divatba jött. Nem sokkal később már láttam a kirakatokban Erka Gyula portréját is, nagy felirattal: „megyénk mártírja a fasizmus és a klerikális reakció ellen vívott harcban!" Hogy honnan vehették a kép *eredetijét* azt csak az Isten tudja, de ha meggondoljuk: ma is akadna legalább száz festő, aki illendő honoráriumért elkészítené a képet.

Csak akkor döbbentem meg, mikor szülővárosomba hazatérve egyszer csak megláttam, hogy régi iskolámat utolérte az államosítás utolsó hulláma és át is keresztelték — keresztelték, vagy inkább csillagozták? — Erka Gyula állami gimnáziummá. Tulajdonképpen megkönnyebbülést kellett volna éreznem, mert most már valóban létezett ez a gimnázium, melyet az egyetem jelentkezési lapjára beírtam, de engem elfogott a félelem: mi lesz, ha egyszer valami kutatás indul és a nyomok hozzám vezetnek majd, mint Erka Gyula gyilkosához?

Álltam ott az iskola előtt magamban tipródva, mikor egy öregember jött ki a kapun, hirtelen nagyot dobbant a szívem: ő volt az az örök lázadó paraszt, akiről Erka Gyula alakját mintáztam. Megszólítottam:

— Mi járatban bátyám?

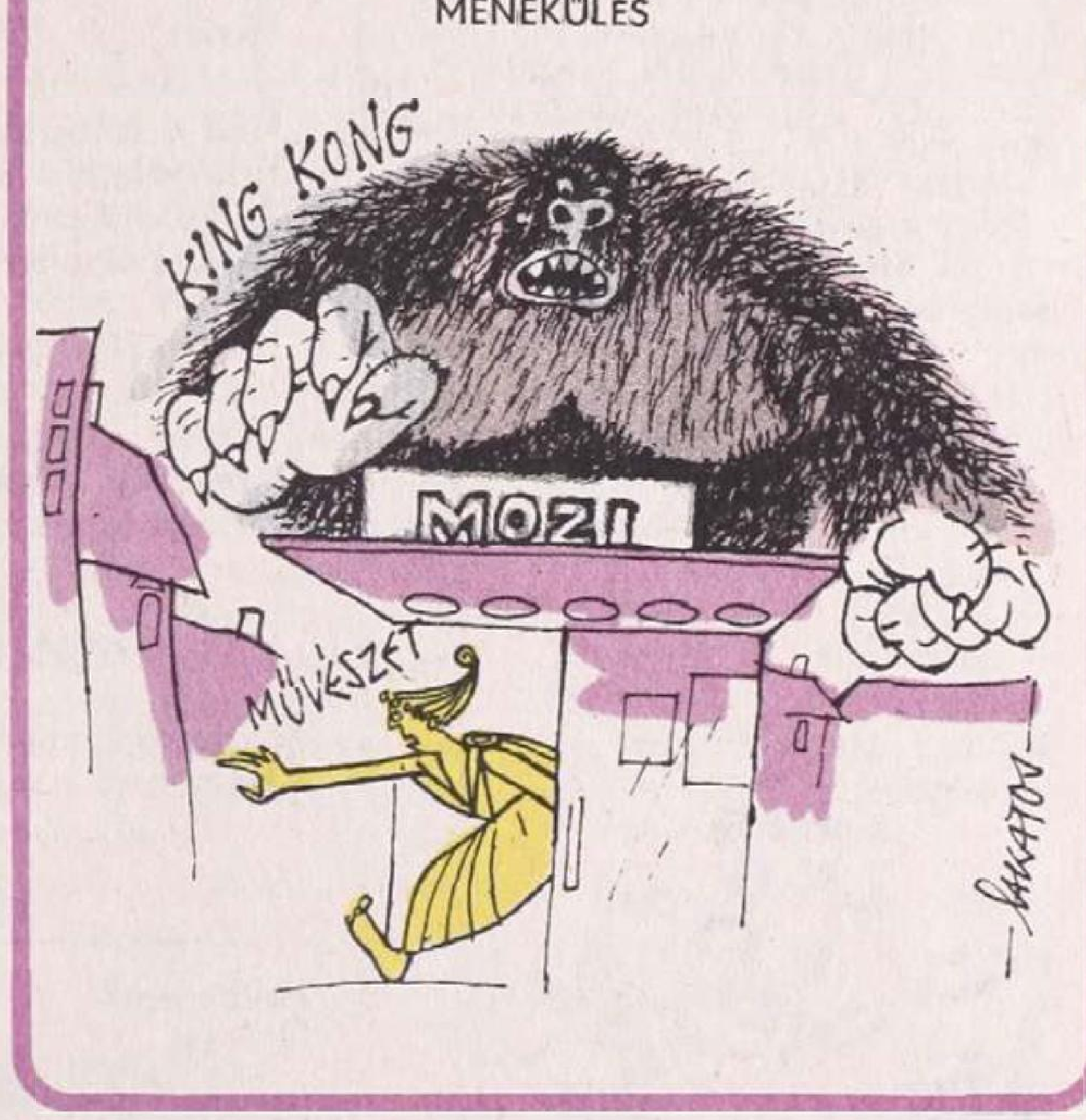
— Iskolaszolgának jelentkeztem, de nem vettek fel. Azt mondják rossz a káderem.

Moldova György

– Elmarasztaljuk 8 napon túl gyógyuló lelki sérülés okozásában.

MENEKÜLÉS

– Nagyon nem tetszik nekem ez a gyerek, anyuka! Tudja, hogy pedagógus akar lenni?!

Nem a rakétákról jut az eszünkbe:

HA MÁR SZÁRNYAS, LEGYEN INKÁBB GRILLCSIRKE

REKLAMÁCIÓ

— Uram, messziről érzem, hogy maga rumot ivott! — mondja a rendőr, aki megállított egy gyanúsan imbolygó gépkocsit.

— Na látja, és ez a szélhámos sógorom egész este azzal szédített, hogy Napoleont iszunk...

FÜSTJELEK

– Névnapod alkalmából nagyon sok boldog...

AGYRÉM-RÍMEK

CSALÁDIRTÁS FÉLTÉKENYSÉGBŐL

Szól a hűtlen Felicián Ede:
„Fele cián oda, fele cián ide!"

SZENVEDÉLYES MERÉNYLŐ

„Készül egy jó pápa-puccs?
Hoci, pisztoly, pá, papucs!"

TÖNKREMENT KRŐZUS A BETÖRŐKHÖZ

„Páncélszekrényt, hogyha
fiam, akarsz nyitni,
tudd meg: már nem ér e
mackó fikarcnyit, ni!"

ÚJ JELBESZÉD KELL

Letörött csúcsa faládikódnak,
immáron fuccs a családi kódnak.

A TETTENÉRT FELDERÍTŐ
(Ballada két kecske- és egy kínrímmel)

Ágba fogózva, mint falikaromba,
bemásztam a vezérkari falombba.
Megláttam, hogy dől a kalifa romba,
rúgott is a török Ali faromba!

KELLEMETLEN ÁLLAT

„Tiéd e faragatlan,
duhaj okapi, Tánya?"
„Á! Tulaja a **Katmandu** hajó kapitánya!"

CSALÁDI MALŐR

Deres már a csinovnyik-haj, sőt!
Ki kíván ily csinos nyikhaj vőt?

NEMZETKÖZI DIVATBEMUTATÓ

Fölléptek a manökenek Csebokszáriban,
s bemutatták, hogy milyen egy cseh bók száriban.

KRITIKUS AZ ÍRÓRÓL

Holttetem?
Éltetem.

ALMA LESZ A CÉLZÁS
(Schiller Gesslerének kecskerímei)

„Szélcsönd van, Gessler" – mondta Tell ma
nála –,
„Így hát a célzás máma bagatell!"
Válasz: „Oly férges lesz, hogy nem talál a
mozgó almába maga, Tell!"

BALSZERENCSE

A vadorzó, kinek útja görbe,
gyakran esik csöbörből vadőrbe...

ÁMOKFUTÓ AUTÓS

Mi ütött e fura dákba,
hogy belehajt – durr! – a fákba?
Dicsérem őt fogytán húrom,
még azt hinné, hogy, tán fúrom.

KI HOL ÁLL A HARCBAN?

Az alvezér a főtest élén,
a fővezér az altest élén.

SÓVÁRGÁS

„Hogy szép város Alicante,
ki írta azt, Ali? Kant-e?
Vigyél egyszer oda engem,
s megkaphatod a lovam te!"

VÁSÁRI ERŐMŰVÉSZ MEG A SÚLYZÓJA

Nem veszi a téren elő,
mert nincs benne télen erő.

A BOSSZÚS TÉVÉNÉZŐ KECSKERÍMEI

Miből áll a szpíker képe? Mint a
monoszkópé: gömbből.
Csak nem hallom, mert ez a – Petim, na! –
gonosz képé bömböl.

RÉGIVÁGÁSÚ HÖLGY

„Nálam csak akkor jön a foghatóság,
ha összeadott fönn a joghatóság!"

Timár György

– Mindenben divat a nosztalgiahullám. Mi is térjünk vissza az első világháborús maxim-géppuskához.

Elítélték a pusztavacsi rendbontókat

AZ ORSZÁG KÖZEPÉN AZT HITTÉK, HOGY ŐK A VILÁG KÖZEPE

FŐSZEZON

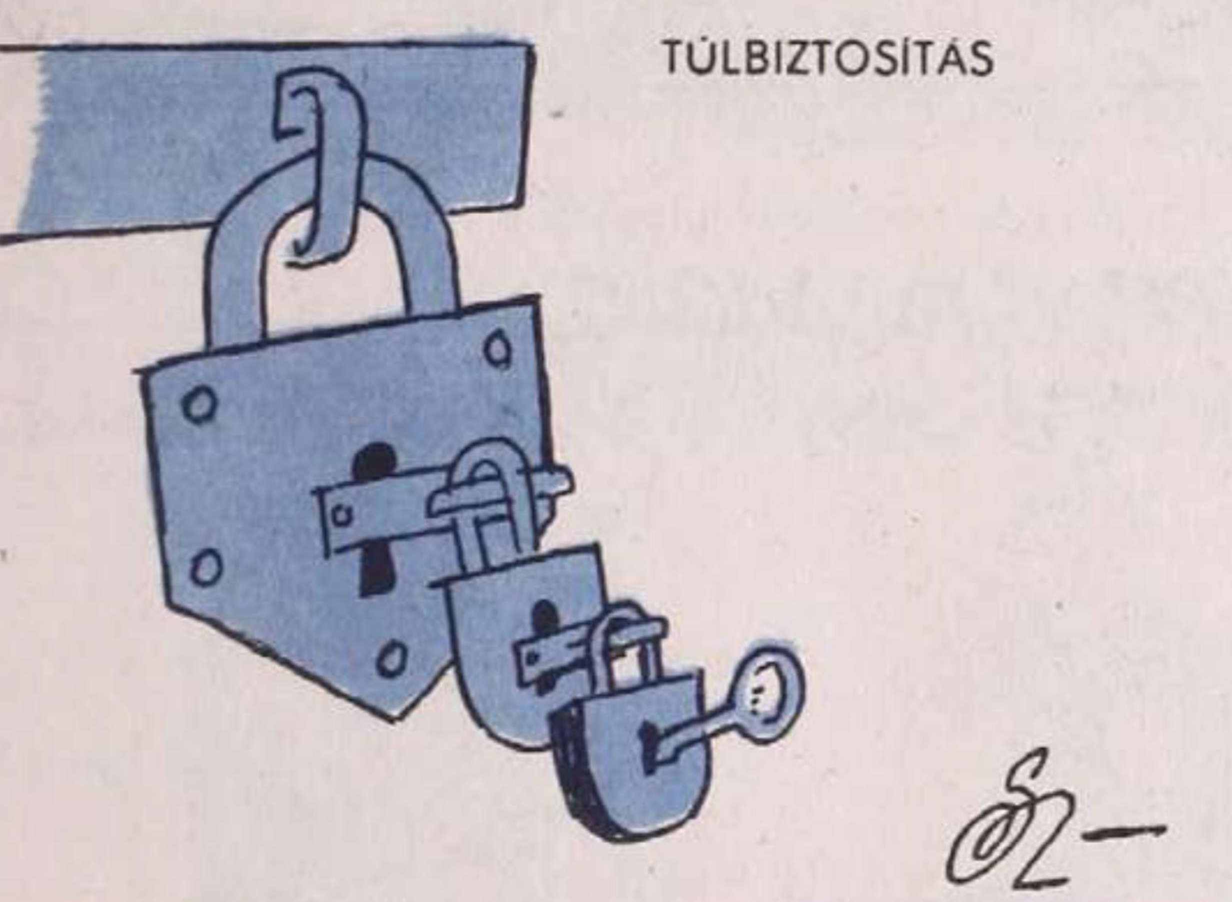

– Gondolta volna a tanár úr, amikor megbuktatott angolból, hogy egyszer még az én alkalmazottam lesz?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Milyen csúnya szavakat használsz! — kiált fel szörnyülködve az anya. — Mi az, hogy ördög és pokol?!
— De anyu — feleli a fiú —, hiszen ezeket a szavakat Shakespeare is használja.
— Ne játssz vele többé!

TÚLBIZTOSÍTÁS

Bíróság előtt a megvesztegetett futballisták

PÖRÖS CSEPEL...

(Naftalin — az aromás vegyületek csoportjába tartozó szénhidrogén. Szerkezeti képletét két kondenzált benzolgyűrű fejezi ki. Jellegzetes szagú, színtelen kristályos anyag. Közismert molyirtó szer. A naftalin a télire eltett bundákat védi. Dr. Naftalin a télire eltett bundázókat.)

DR. NAFTALIN VÉDŐBESZÉDE A VESZTEGETÉS VÁDJÁVAL PERBEFOGOTT LABDARÚGÓK ÜGYÉBEN

Tisztelt kerületi bíróság!

Az önök bölcs ítéletében már eleve megnyugodva állok Iustitia istenasszonynak, az Igazság nemtőjének magasztos színe elé. Mintha az Úr kezembe adta volna a tárogatót... jó, tudom, ezt már mondta valaki, de attól még adhatta az én kezembe is, na nem igaz?

Tisztelt kerületi bíróság!

Isten az atyám, egy percig se állítom, hogy ezek a nagyszerű sportemberek, akik most oly gyermekded bájjal pislognak önökre, maszületett bárányok. Egy maszületett bárány még annyira sem tud futballozni, mint ők, egy maszületett bárány stoplis cipőben, csíkos trikóban, gumifuszeklival nonszensz, burleszk, röhej. A vád is igaz. Az utolsó szóig. A szóban forgó összegek gazdát cseréltek, a per tárgyává tett bajnoki pontok eljutottak a megrendelőhöz. És akkor mi van? — kérdem én illő nyomatékkal ismételgetve — és akkor mi van? Hol a hézag? Mi a gáz? Hol a hajszál a levesben?

Tisztelt kerületi bíróság!

Önök nem fogják elítélni ezeket a masszív harcosokat. Mert önök is tudják, hogy ebben az országban, ebben az épülő-szépülő kis honban, e tejjel-mézzel virágzó ungon s berken két mérce szerint ítélni lehetetlenség, nonszensz, burleszk, röhej — bár mintha már ezt is említettem volna. A gazdasági irányítás nemes elvei merész, új vállalkozásokra nógatják honunk bátorkeblű egyedeit. Vállalkozz, kezdeményezz, termelj, kereskedj! Mert ugyebár mit mondott pár hónapja egy emlékezetes évforduló emlékezetes falragasza: „Dolgozni csak pontosan, szépen... s termelni eladhatót!" Hogy az ügy kétes ízlésre vall, hogy szegény József Attila azóta is forog a sírjában, az teljesen más kérdés, nem ide tartozik. Mert itt és most lángbetűkkel áll a lényeg: ha az a sokat szenvedett magyar labdarúgás végre képes eladható pontokat termelni, ha azok a rengeteget szapult magyar labdarúgók képesek végre a hazai piacot pontokkal ellátni, akkor azokat a derék magyar focistákat elítélni téveszme, igazságtalanság, mordiszjuct... izé, jusztícmord! Inkább tanulni kéne tőlük, tisztelt kerületi bíróság, messze világító fáklyaként emelni példájukat a honi ipar s a honi kereskedelem irányába.

Tisztelt kerületi bíróság!

Kérem, fontolják meg: ha a pertpatvari Csőszáj és Légvonat, a nyúlgáti Tolókürt és Gumiparipa, a lipinkóci Remetefű és Acélspulni csak olyan hatékonysággal termel, mint ezek a derék pislogók itt az Önök színe előtt, akkor azt a perpatvari Csőszáj és Légvonatot sosem kell szanálni, azt a nyúlgáti Tolókürt és Gumiparipát sosem kell feloszlatni, azt lipinkóci Remetefű és Acélspulnit sosem kell a francba küldeni — hogy jogi kifejezéssel éljek. És kérem önöket, fontolják meg továbbá az egész bundaügy sima és zökkenőmentes lebonyolítását. Mert ugyebár a periratokból is kiderül, hogy a vád tárgyává tett pontok egyszerű adás-vétel útján jutottak el termelőtől a fogyasztóhoz. Közvetítők és adminisztratív vargabetűk teljes mellőzésével. Hoci-nesze alapon.

Tisztelt kerületi bíróság!

Ez a fej úgy éljen: ha hazai zöldség- és gyümölcskereskedelmünket ilyen alapon szervezzük, sosem röppen cifra átok a piacon tuszkolódó háziasszonyok ajkára, senki sem szögez kellemetlen kérdéseket minisztériális emberek mellének, s az egész boldog ország térdig jár a filléres lecsóban.

Tisztelt kerületi bíróság!

Az előadottak alapján számítok az önök megfontolt könyörületességére, várom felmentő ítéletüket. Tudom, hogy előáll majd az önök bölcs testületéből egy labdarúgó-Pilátus, egy foci-Poncius és messzehangzó szóval jelenti ki:

— Én mosom lábaimat!

Ami — futballistákról lévén szó — sosem hátrány.

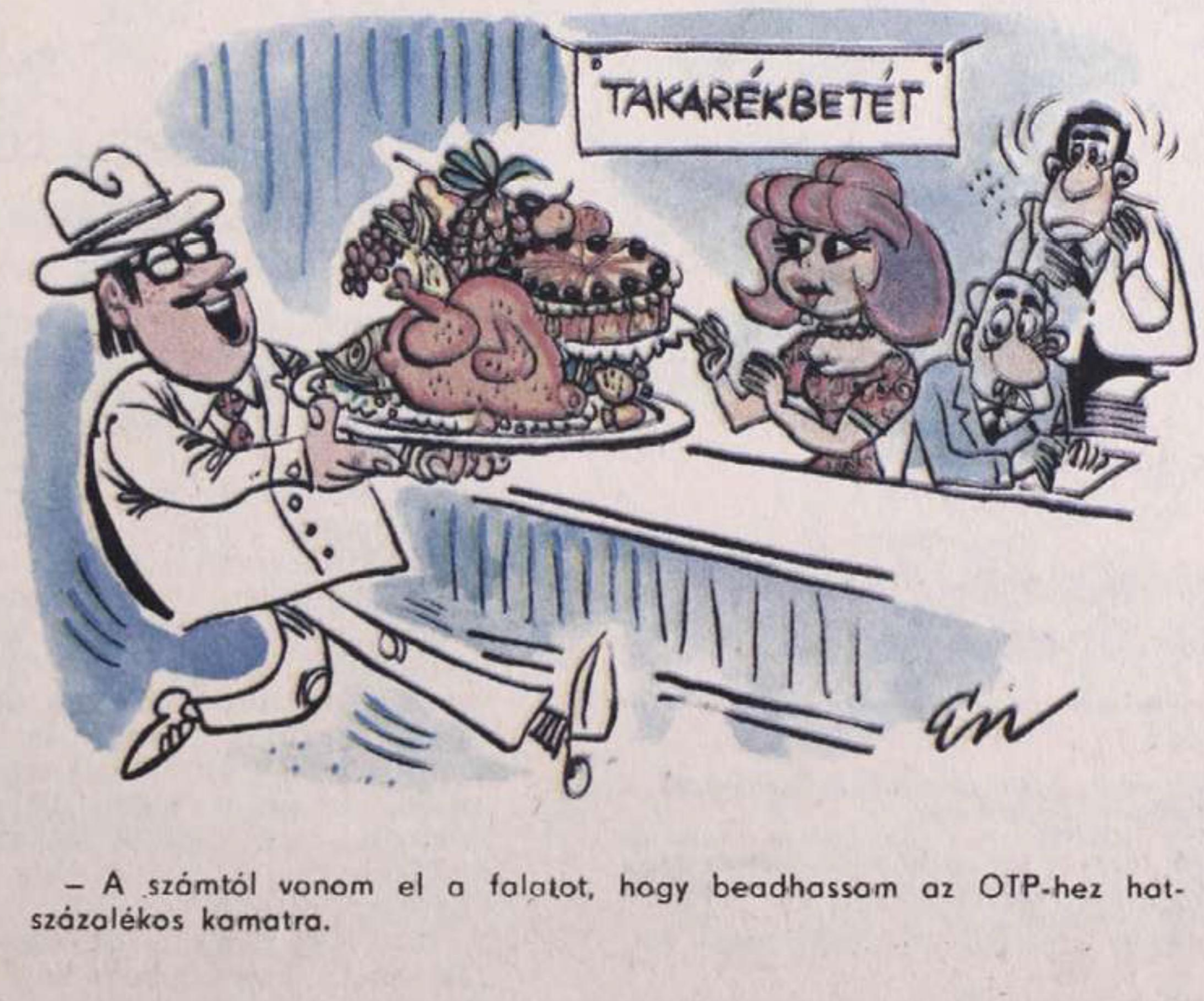
Peterdi Pál

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Tetszik nagymamának az új komputervezérlésű mosogatógép?
— Nem tudom.
— Nem próbálta még ki?
— De igen, de még benne ül.

*

Két nyugdíjas az eszpresszóban elmúlt fiatalságáról beszélget.
— Hej, haj — mondja az egyik —, mikor én fiatal voltam, olyan hullámos volt a hajam, hogy a légy, amelyik a fejemre szállt, tengeri betegséget kapott...

– A számtól vonom el a falatot, hogy beadhassam az OTP-hez hatszázalékos kamatra.

– Kár, hogy kiütöttek, pedig a harmadik menetre kitűnő taktikai utasításaim lettek volna . . .

SZÖRNYŰ ÁTKOK

(VÁLOGATÁS A BORSSZEM JANKÓ 1897-ES SZÁMAIBÓL)

Az esküdtszék mondja ki rád a boldogító igent.
Legyen Neked páratlan szép szemed.
Parádéval nyíljon meg a jégpálya alattad.
A rabsegélyző egyesület gyámolítson téged.
Legyél olyan takarékos, hogy perceid meg legyenek számlálva.
Érezzenek lelkiismeretfurdalást azok, akik téged tönkretettek.
Ragadjon magával téged a kór szelleme.
Elmebeli állapotodról egymástól eltérő bizonyítványt állítsanak ki az orvosok.
Mihamarabb teljesüljön az utolsó kívánságod.
Lebegj te őrző angyalként felettünk.
Könyörüljenek meg rajtad az árverési hiénák.
Legyél tanú, és orvosi igazolással tudjad bizonyítani, hogy nem láttál és nem hallottál semmit.
A te lovad érkezzen elsőnek a hentesboltba.
A hajadon lányodról mondják, hogy nagy idők tanúja.

K. I.

ÖSSZESZOKOTT CSAPAT

Matematika órán a tanár elmagyarázza a gyerekeknek a feladatot:

— Egy lépcsőházban öt forduló van és minden forduló között húsz lépcsőfok. Hány lépcsőfokra kell lépnünk, hogy feljussunk az utolsó emeletre?

— Mindre! — vágja rá magabiztosan Pistike.

Zajos és nagyon „eseménydús" házibuli után a fiú hazakíséri újdonsült partnerét. A kapuban megkérdezi:

— A mamádnak mindent elmesélsz majd, ami az éjszaka történt?

— Á, a mamámat nem érdeklik ezek a dolgok. Ellenben a férjem, az nagyon kíváncsi természetű . . .

ÚJRA ITTHON

NAPI PROGRAMOK UNATKOZÓ SZÜNIDŐSÖKNEK

1. Ha nem mozdulhatunk ki a lakásból:

Olvassunk el néhány könyvet elölről hátulra, majd hátulról előre. Így talán még értelme is lesz. Utána számoljuk meg, hogy összesen hány betűt olvastunk el addig, szorozzuk meg $-xy^2z$-vel, próbáljunk meg másodfokú egyenletet csinálni belőle, tegyük megoldóképletbe, számoljuk ki, majd óvatosan helyezzük a szemétkosárba. Ezek után válogassunk ki néhány zsák lencsét. Ha ilyesmit otthon nem találunk, imádkozzunk ötös találatért a lottón, valamint azért, hogy ne felejtsük el bedobni a szelvényünket. Ha ezek után még mindig nincs este, elővehetjük a nyári házi feladatokat, és átnézhetjük őket, hogy lássuk, mit nem fogunk megcsinálni.

2. Ha nincs pénzünk:

Automatikusan az első pont lép érvénybe.

3. Ha egyedül vagyunk:

Menjünk le az utcára, és minden szimpatikus idegenre mosolyogjunk rá. Mindjárt nem leszünk egyedül.

4. Azért unatkozunk, mert nincs iskola:

Reggeli agytornaként vágjuk be a fél kislexikont. Délelőtti agytornaként pedig a másik felét. Ezután ebédig foglalkozzunk matematikával. Vegyünk kézbe egy telefonkönyvet, és szorozzuk össze a benne található telefonszámokat. Ezután alhatunk egy kicsit. De álmunkban feltétlenül szavaljuk el Ady összes verseit. A délután hátralevő részében magoljuk be a Föld összes városnevét ábécé-sorrendben. Elalvás előtt soroljunk fel angolul százezerig minden prímszámot.

5. Ha nincs semmi bajunk, mégis unatkozunk:

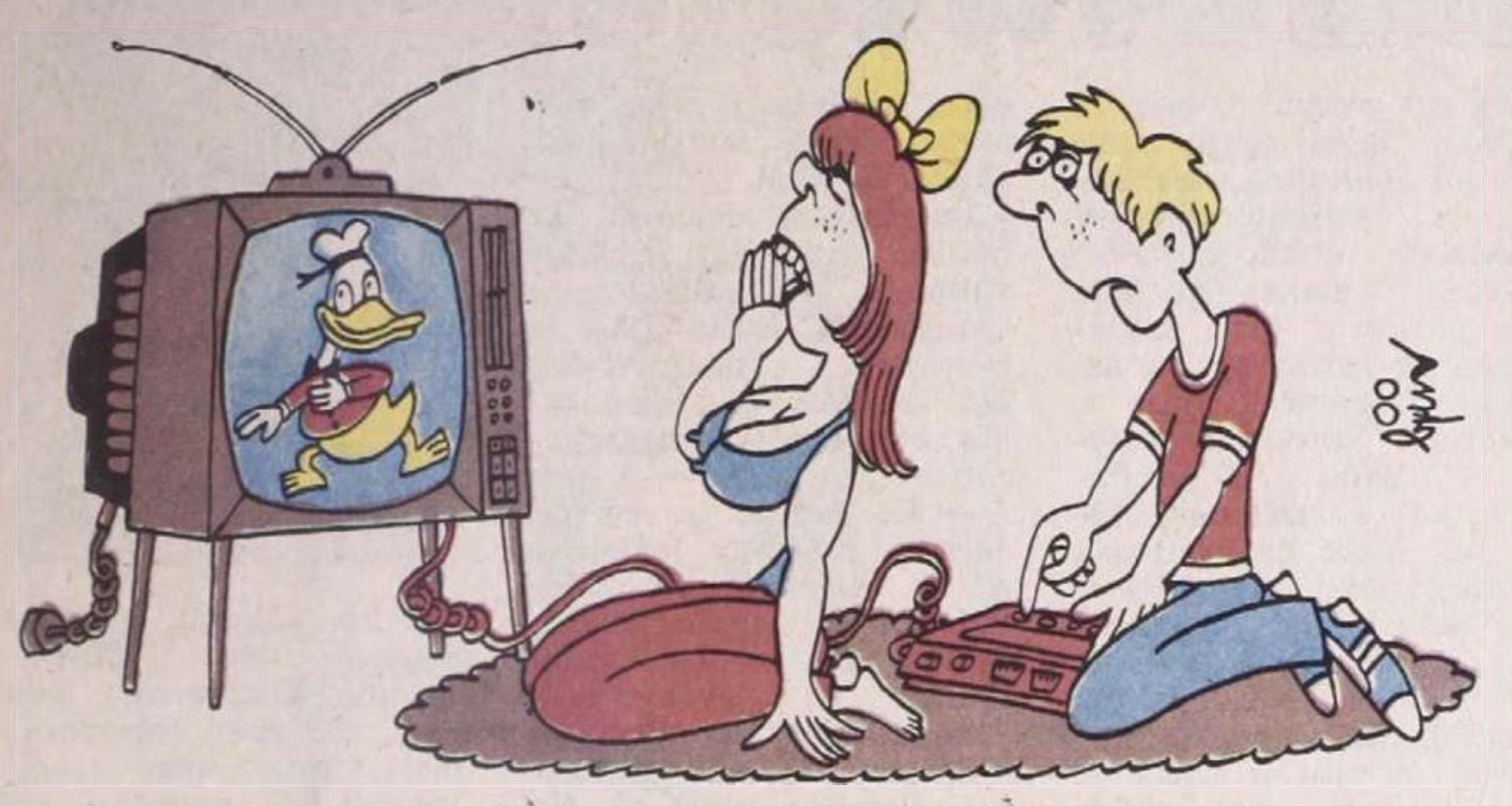
. . . Akkor unatkozzunk . . .

Nagy Zsuzsa

VIDEO

– Az élet sem tévémacikkal van tele, hanem Drakulákkal!

– Nem akarom a Donald kacsádat megbántani, Zsolti, de valami jó kis pornód nincs?

– Tudja, milyen zöldséges boltja volt ennek, de rászokott a videózásra!

– Olcsó videót tessék, nem bánja meg!

VIDEOKAMERA OTTHON

– Látod, fiam, milyen ronda vagy, mikor részegen jössz haza?

MAGYAR VIDEOKALÓZ

– Ebből csinálják kazettát?!

– Olyan tiszta a víz, hogy a fenékig látni!

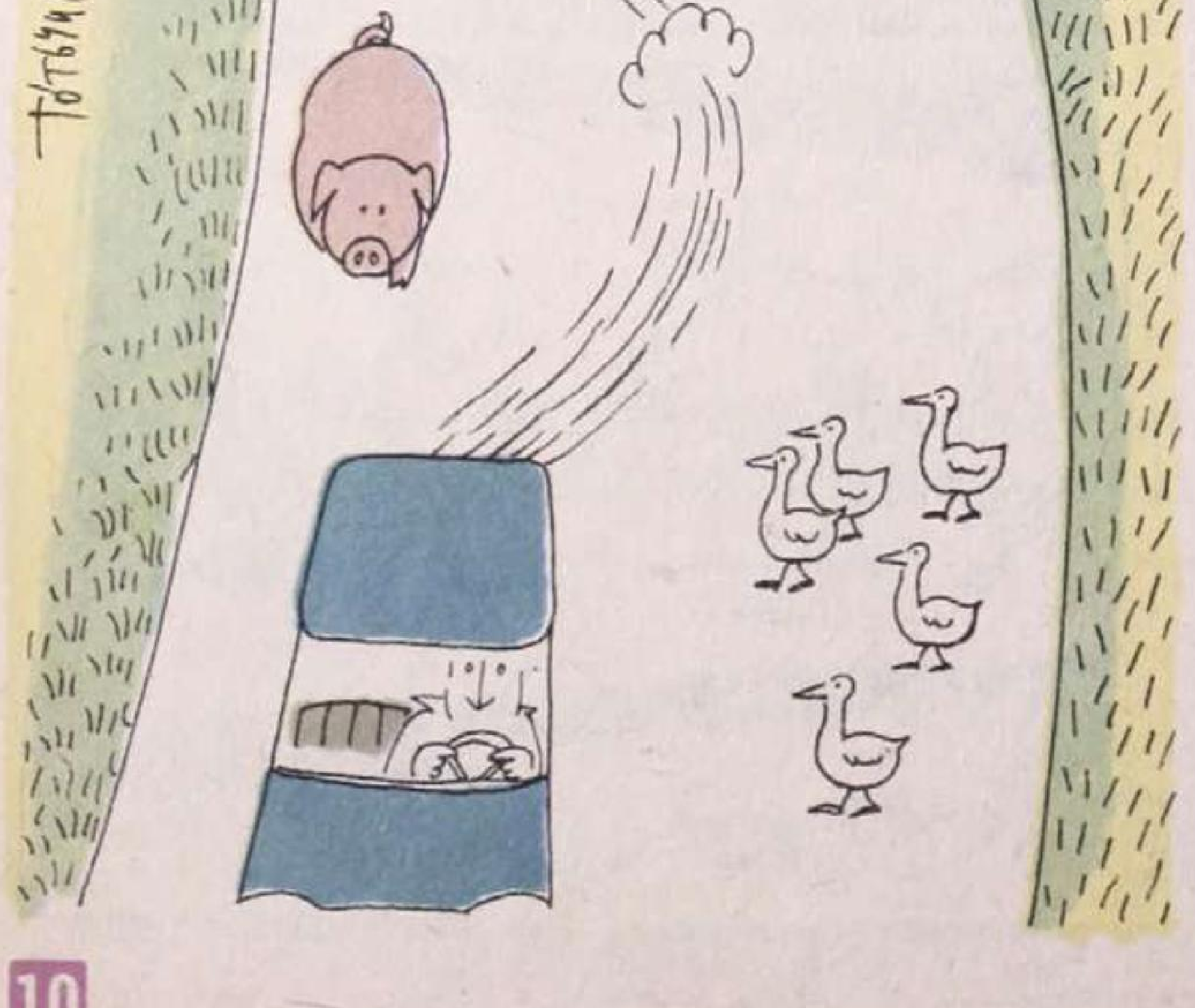
MODERN JELKY ANDRÁS

– Asszonyom, az úr küldött le mustárt!

ORSZÁGÚTI SZLALOM

DEBAROM

Ha azt mondom, hogy a vállalat ügyei egyre rosszabbul alakultak, kimerítem a reklámtörvényben „szédelgő feldicsérésnek" nevezett alakzatot. De még akkor is csak kapiskálom az igazságot, ha azt rovom a papírra, hogy a Derőcei Baromfifeldolgozó Vállalat (telexcím: debarom) a szakadék szélén áll. Mert ha pontosak akarunk lenni, a vállalatnál sokan már visszasírják azt az időt, amikor ugyan a szakadék szélén, de még állt a cég. A debarom ugyanis a szakadék alján találta meg stabil helyét, legföljebb azzal biztathatták egymást a vezetők és dolgozók, hogy innen már csak fölfelé vezethet az út.

A minisztériumban is felfigyeltek erre a vállalatra, de azok az idők már elmúltak, hogy csak úgy mentőkötelet dobjanak a debarom-nak. Csakis valamilyen pénzügyi segítség jöhetett volna számításba, de a vállalat annyira hitelképtelen volt, hogy a bank szóba sem állt vele. Az igazgatónak még a saját sofőrje sem adott kölcsön egy húszast elsejéig.

A cég fennmaradásának ügyében végül is a véletlen hozott megoldást. A vezetőképző és továbbképző intézet arra kérte a minisztériumot, hogy küldöttsége hadd látogasson meg egy kisvállalatot. Amikor az előadó megkérdezte a vállalatfelügyeleti főosztályvezetőt, melyik vállalatot javasolja, az egy szitkozódó mondatot engedett meg magának; „De barom ez a Kovács, hogy még ebben sem tud önállóan dönteni." Kovács csak az első két szót hallotta meg, utasításnak vélte, s máris telexezett a derőceieknek, hogy jönnek a látogatók. A vezetőképző és továbbképző tanulmányi osztályvezetője nem sokáig gondolkozott, amikor meglátta, miféle vállalatról van szó. Eszébe jutott, hogy a negatív példákból néha még többet lehet tanulni, mint a pozitívakból.

Így lett a debarom az intézet gyakorlati bázisvállalata. A hallgatók a tanulmányi kirándulást a fejlesztési osztályvezetőnél kezdték. A kísérő tanár előzőleg így magyarázott:

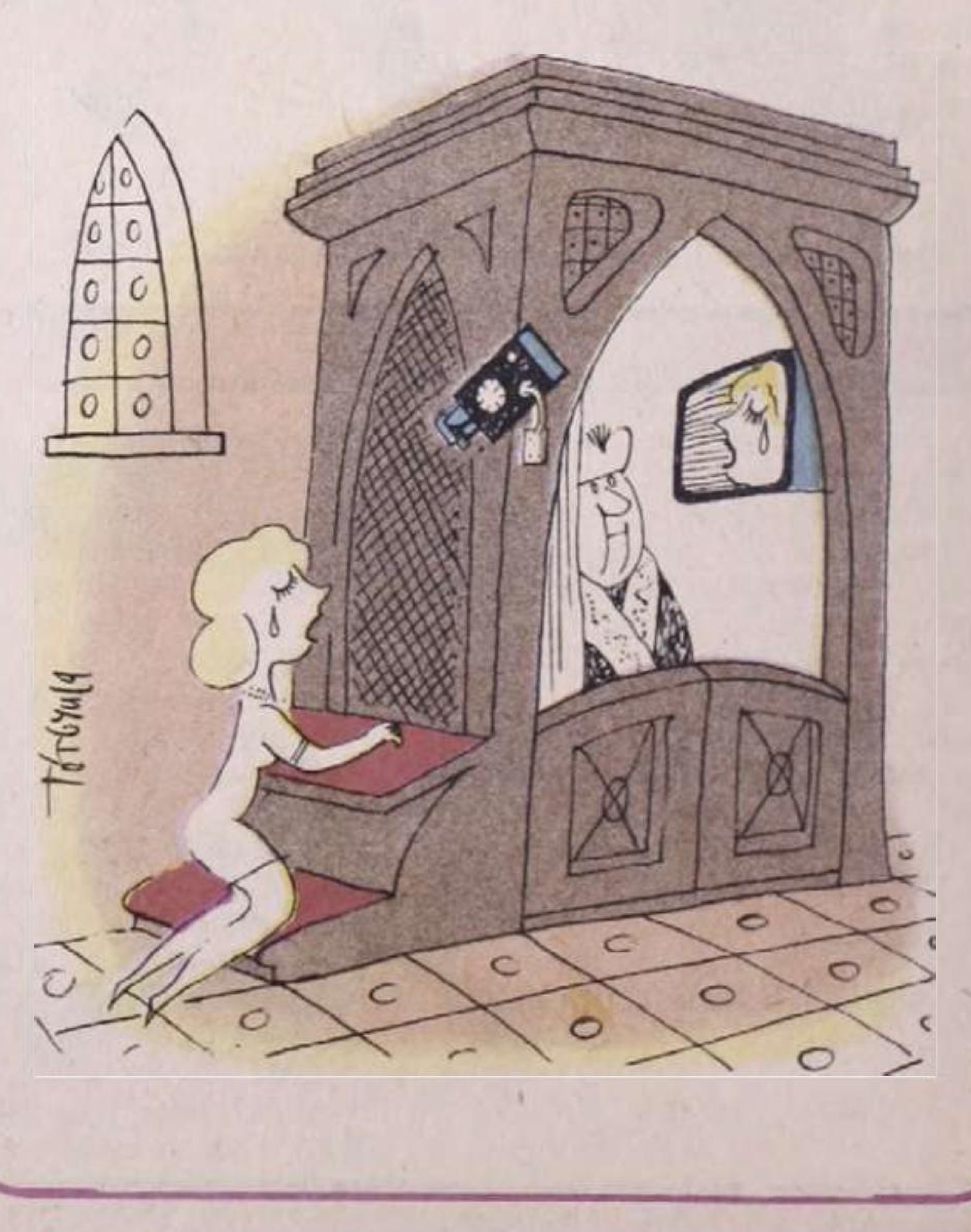
— Itt van az az ember, akin a műszaki fejlesztés múlik. Az még nem lenne baj, hogy tehetségtelen és ostoba. De sajnos, szorgalmas és igyekvő is. Munkatársait az őrületbe hajszolja, állandó ötleteivel. Lassan persze elfogynak. Nem az ötletei, a munkatársai.

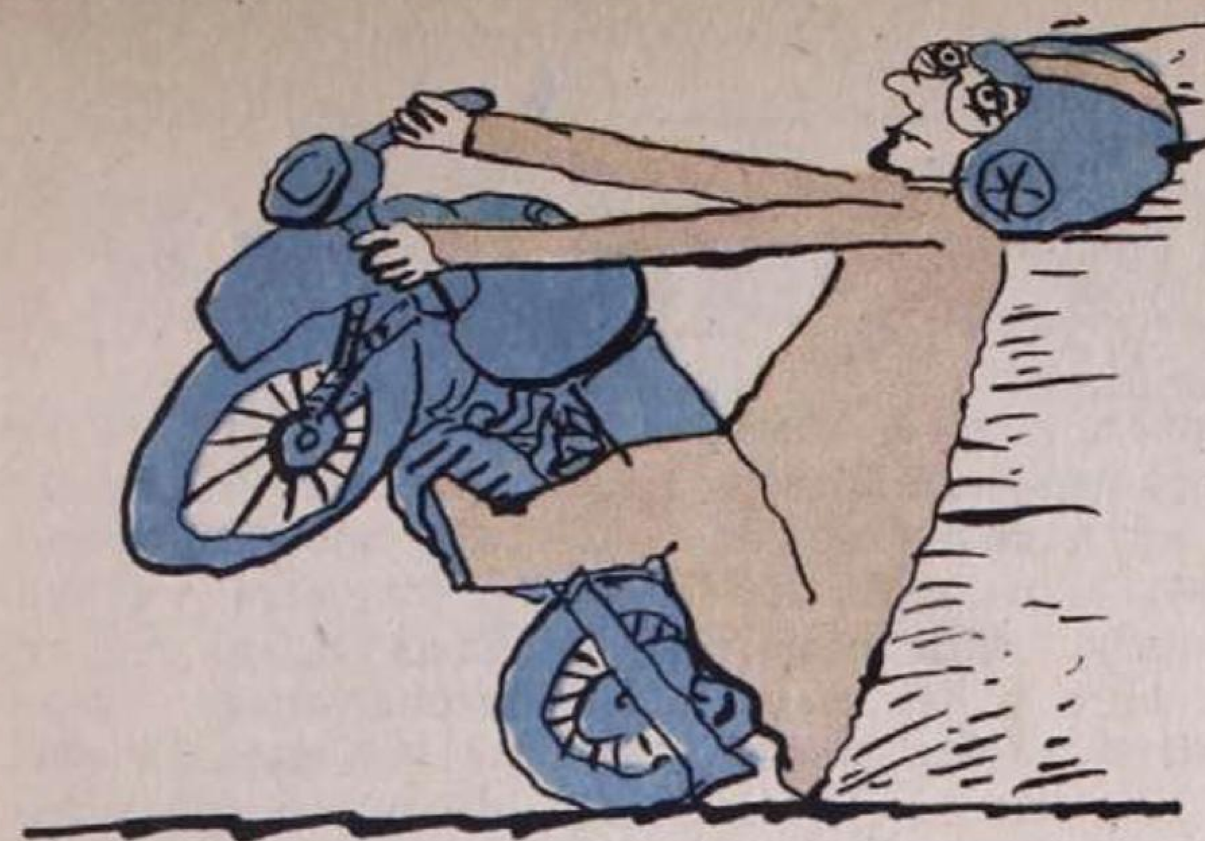
És így tovább, és így tovább. A leendő vezetők megismerkednek azokkal a módszerekkel, amelyekkel nem lehet eredményt elérni, megismerik a rossz vezetők különböző típusait, fogalmuk lesz arról, hogyan nem szabad vezetni.

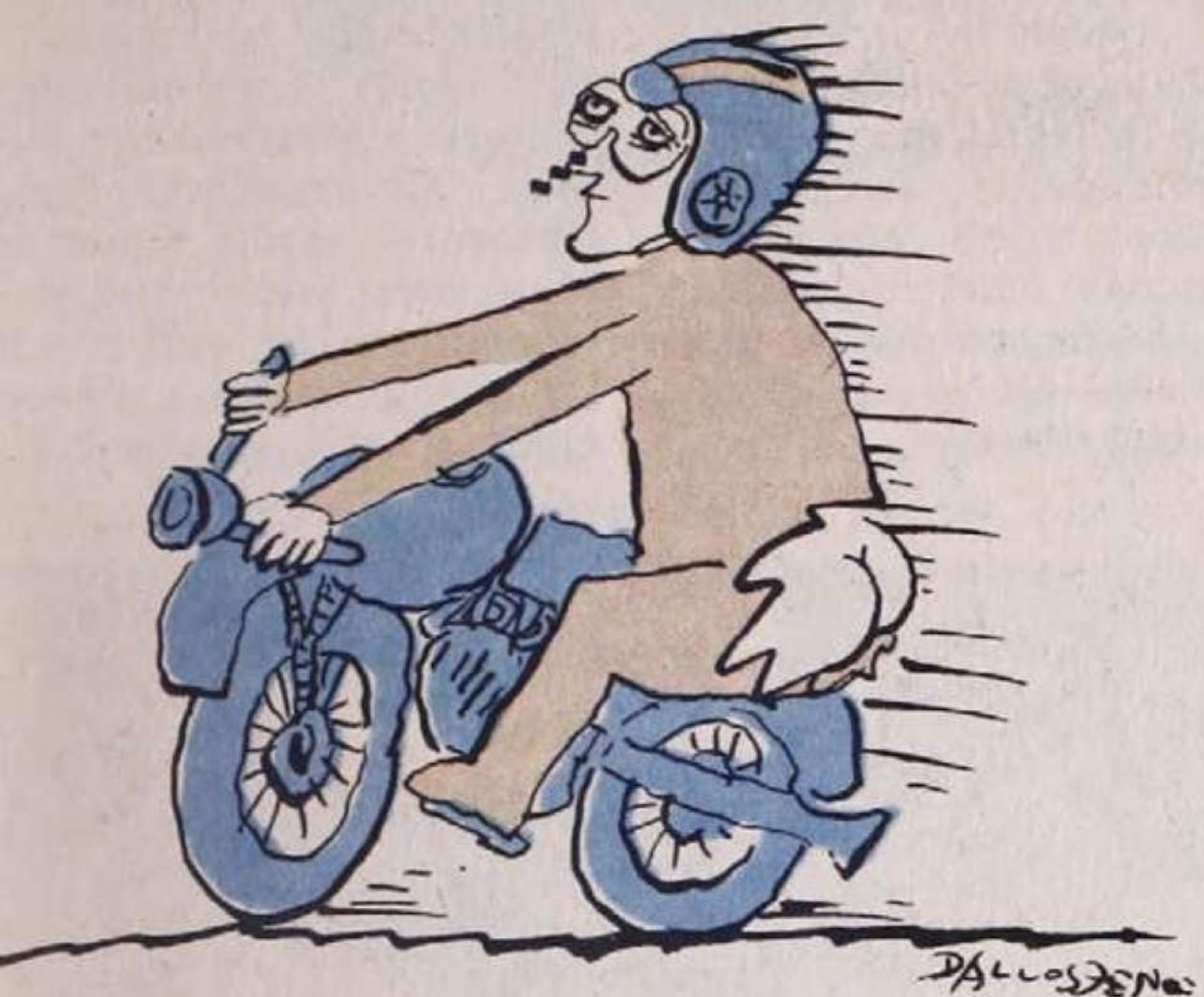
A kis vállalat tehát úgy maradt fenn, mint a szakma állatorvosi beteg lova. Helybenjárásával — mert hisz nem termelt semmit — nagyban hozzájárult vezetőképzésünk javításához. Sőt a működésével kapcsolatban még nyereségről is szó esett. A miniszterhelyettes egy látogatás után azt mondta, homlokát törölgetve: „Tiszta nyereség, hogy ez a debarom nem termel semmit!"

Gőz József

IPARI TÉVÉ

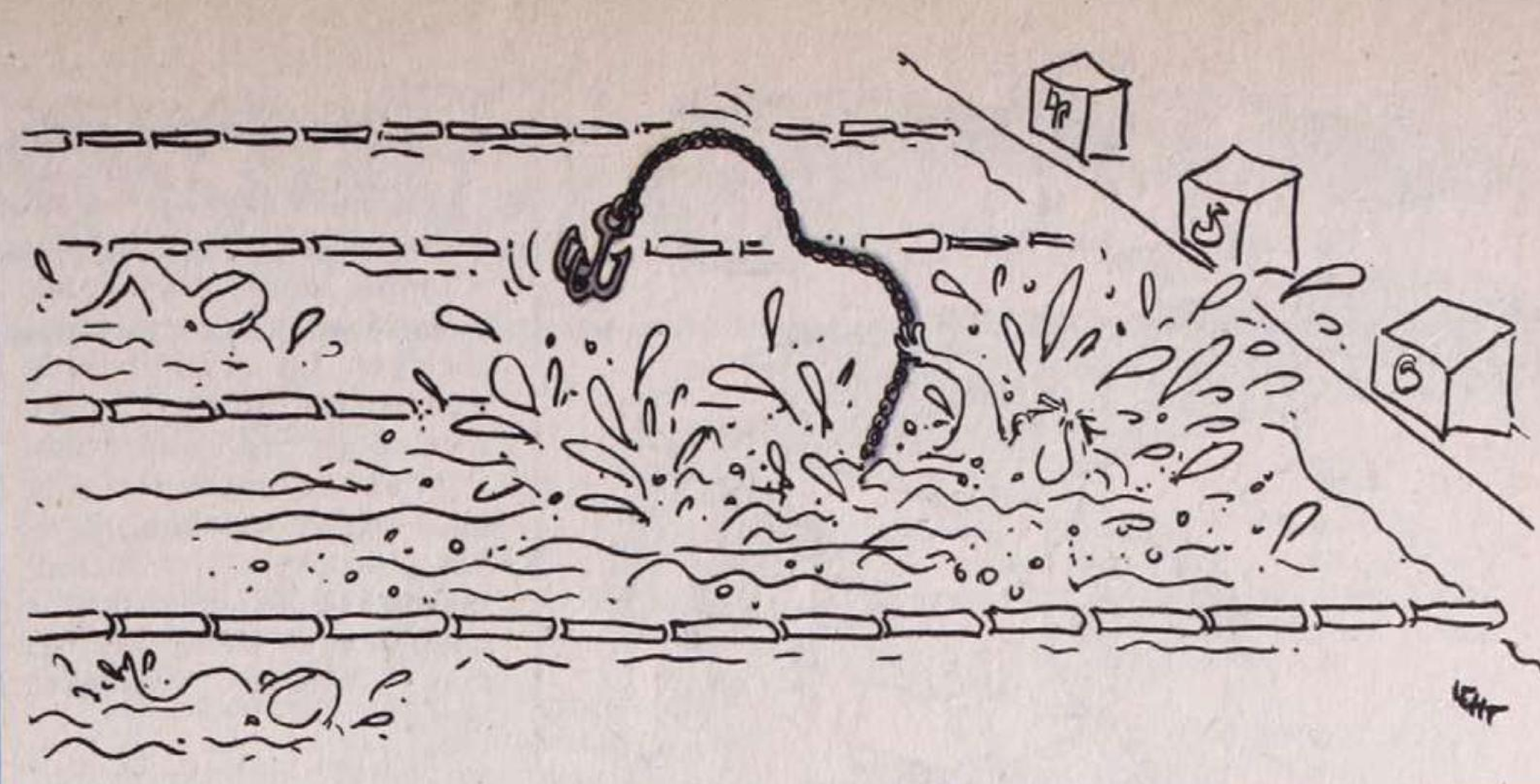

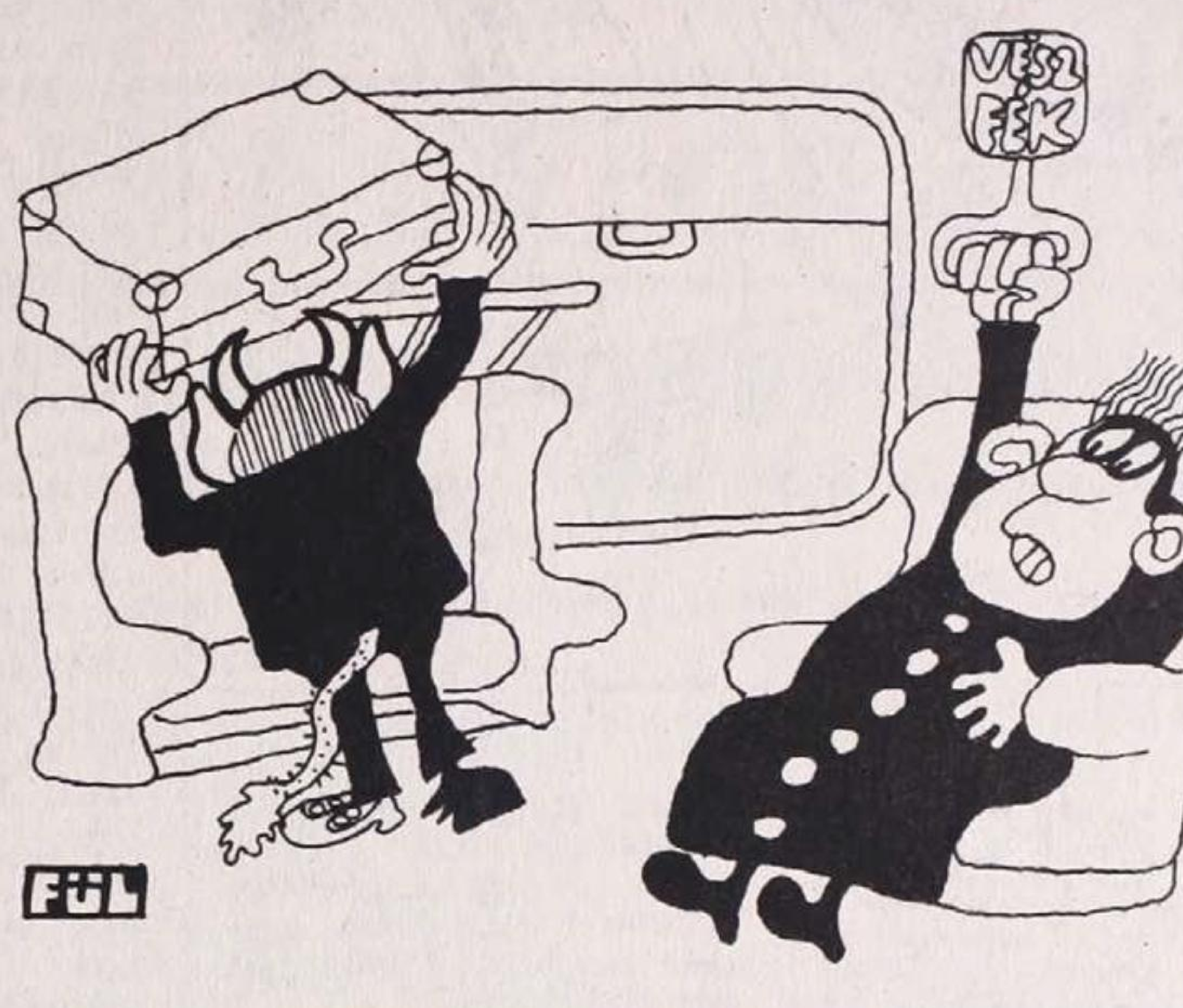

FÉK

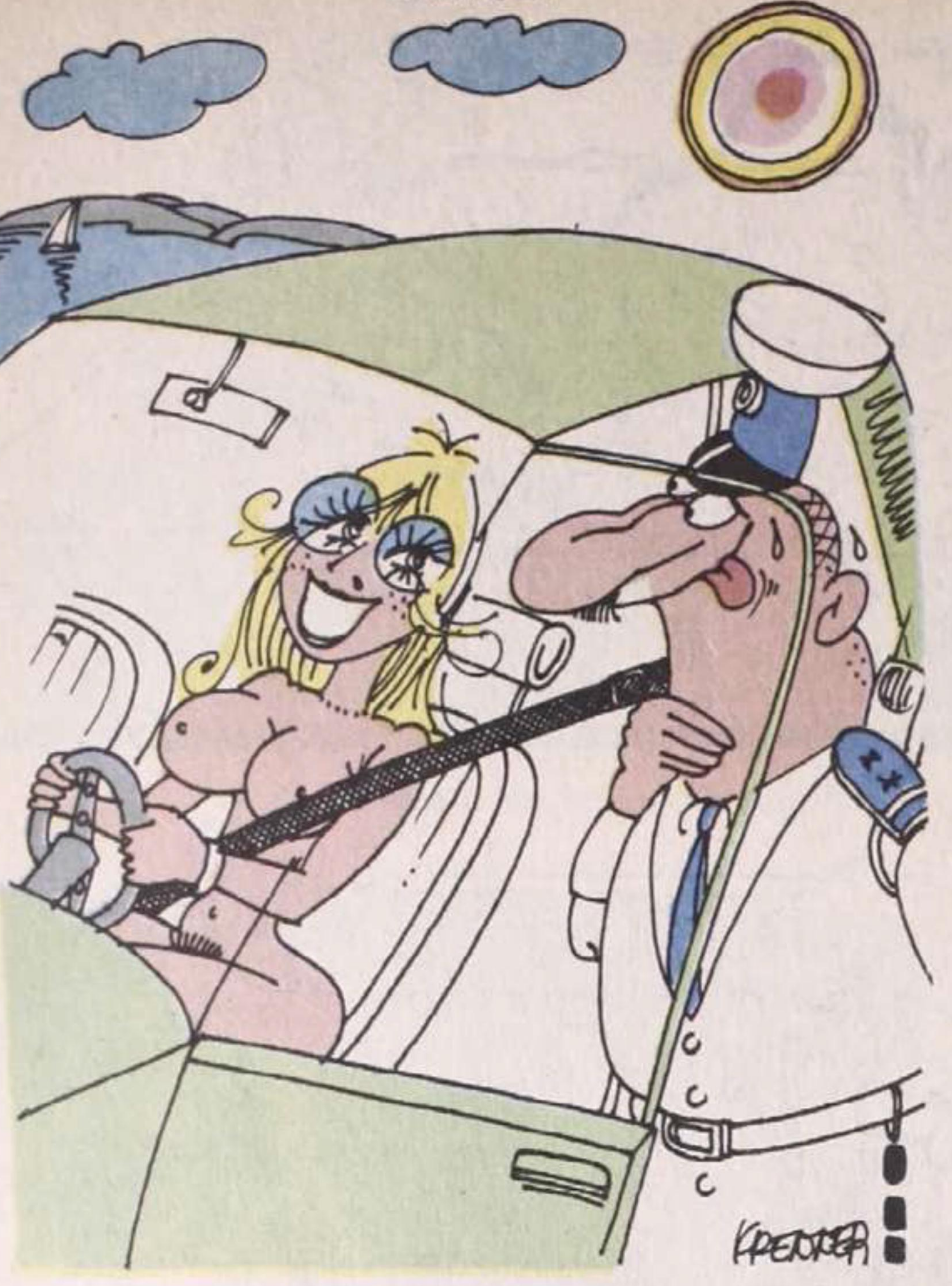
DALLOS
VÁRNAI
FÜLÖP
BALÁZS-PIRI
LEHOCZKI
SAJDIK

KÁNIKULA

– Higgye el főtörzs, még így is melegem van . . .!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két jól öltözött férfi mindennap beül a kávéházba, és egy szegényesen öltözöttel kártyázik. Egyszer azt kérdi tőlük egyik barátjuk:

— Nem értem, miért játsztok olyan előszeretettel ezzel a rossz ruházatú emberrel?

— Csak hagyd — mondja az egyik —, olyan fényes a ruhája, hogy a kártyák visszatükröződnek benne.

VADÁSZLES

– Futás gyerekek a Tüzépre, megjött a cement!

BEZZEG A RÓMAIAK

Időről időre olvashatunk a sajtóban régészeti szenzációkat. Így értesülhetünk ásatásokról, amelyek során meglepően ép állapotban találtak az ókori rómaiak által épített utakat, házakat, fürdőket, s nem egy helyen szinte még ma is használható edényekre és más háztartási cikkekre leltek.

Biz'isten, én ezekből a tudósításokból némi kajánságot is kiolvastam: nesze neked, mai magyar, lám, azok közel két évezreddel ezelőtt is építettek olyan házakat, amelyek még ma is rekonstruálhatóak, s ugyan, hol lesz ugyanennyi idő múlva a békásmegyeri vagy a kelenföldi lakótelep?

Ilyen cikkek olvasása után mindig az ókori rómaiakkal álmodtam, akik, mi tagadás, hol harsányan röhögtek korunk emberén, hol elnézően mosolyogtak. Ilyen elnéző mosolyt láttam Cicero arcán, aki egy tömeg előtt épp arról beszélt, hogy a nyolcvanas évek magyarjai sajátos módon építkeznek: a római gyakorlattal ellentétben a magyaroknál az építtetők, s nem az építőmunkások a rabszolgák. A hajcsár szerepét többnyire az építési vállalkozó vagy a kőműves mesterek töltik be, akiket a szerencsétlen építtetők még lucullusi lakomákban is részesítenek, s lesik más kívánságaikat is. Példaként egy egyetemi tanár szemrevaló leányát említette, aki Vesta-szűzként közbenjárt egy kőművesnél, hogy tíz éven belül felépüljön a házuk. A közbenjárást követően már csak Vesta maradt — ugyanis a ház mégsem lett kész a kívánt időn belül.

Következő álmomban nézőként ültem az amfiteátrumban, ahol a kiesés sorsát eldöntő mérkőzésre került sor a gladiátorok és a berber oroszlánok csapata között. Arra számítottam, hogy a két csapat kiegyezik a bentmaradást jelentő döntetlenben, s felkészültem rá, hogy az oroszlánok majd kedélyesen nyalogatni fogják a gladiátorokat, azok pedig tőrjeiket legfeljebb a pálya gyomlálására használják. Ehelyett vérre menő küzdelemnek lehettem tanúja, s a végén már csak egy gladiátor élt, ő is súlyos sebektől vérzett.

Különösen mérges akkor lettem, amikor immár nem álmomban, hanem a valóságban olvastam az egyik hetilapban Aquincum állandó helyőrségének fürdőjéről. Ennek 47 termében medencék, gőzkamrák, könyvtárak, olvasószobák, tornaterem és a gyógyító nymphaknak emelt szentély várta a katonákat. Ilyen gyógyító nymphák ma is várják a katonákat és másokat, igaz, nem szentélyben, hanem a Rákóczi téren, s nem ők gyógyítanak, hanem a velük való találkozás után kell a katonákat s másokat gyógyítani.

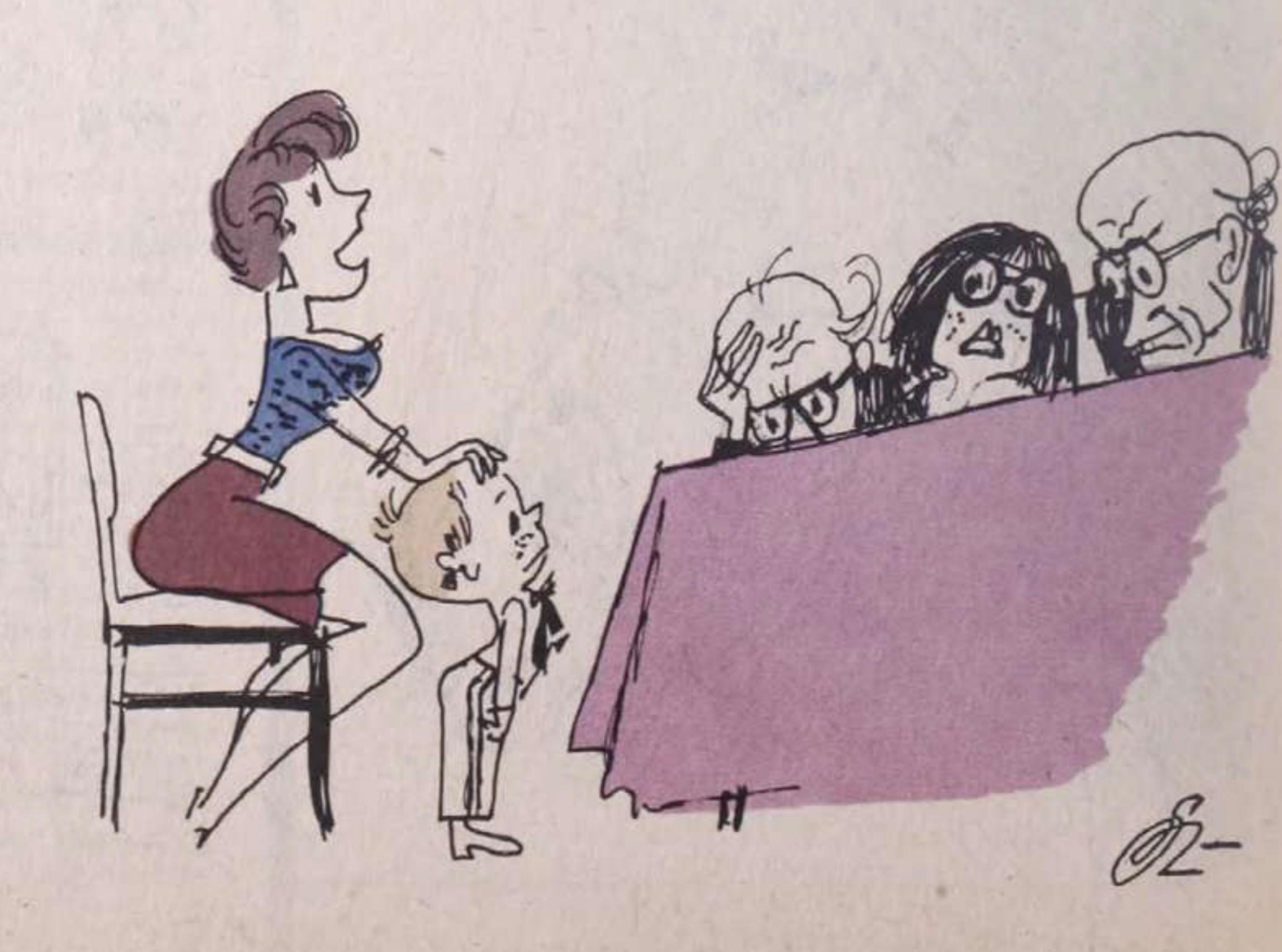
Elhatároztam, hogy én mégis bebizonyítom: a rómaiak cseppet sem voltak különbek nálunk. Ezért ásatásokba kezdtem, s először egy római-kori mozaikkép-sorozatra bukkantam. Ezen látható volt egy helytartóhelyettes, amint állami rabszolgákkal építteti Danubius-kanyarbeli nyaralóját, majd az is, hogy Octavianus Augustus leváltja őt funkciójából. Egy másik ásatásnál egy centurio csontvázára leltem. A centuriot harci szekerével együtt temették el. A harci szekér még garanciális volt, de több fontos alkatrész hiánya miatt a centurio nem tudta használni, s emiatt megütötte őt a guta.

Végső, a rómaiak gyarlóságát bizonyító dokumentumom a minap került elő. Ebből kitűnt, hogy bár az időszámításunk utáni 84. évben a pannon légió csapata nyerte a dárdavetőbajnokságot megérdemelten, de az utolsó mérkőzésen megegyeztek a dárdaröpítés hosszában ellenfelükkel. A szenátus büntetésből megfosztotta őket a bajnoki címért járó 500 000 sestertiustól és az ilyenkor szokásos 200 egyiptomi rabszolganőtől.

Ezzel aztán helyreállt lelki nyugalmam, hisz ily gyarlóságok csakis az ókori Rómában fordulhattak elő!

Vezda János

– Azért olyan iskolaérett, mert mindig nézi a TV-híradót!

AZ OLVASÓ OLDALA

KIT KÉNE KITILTANI?

Jurás Ferenc több helyütt is publikálta azon ötletét, hogy környezetvédelmi szempontból ki kellene tiltani Budapest belterületéről az autókat. Szerintem az optimális eljárás az lenne, ha az embereket tiltanák ki.

Bódi István
Budapest, Angyalföldi u. 38. 1134

Jurás úr javaslatával kapcsolatban egy megjegyzésem van. Kötelezni kellene az autósokat, hogy járművüket alkohollal működő kocsikra cseréljék ki, mert ennek két haszna is lenne: 1. Tisztább lenne a levegő, nemcsak a fővárosban, de az egész országban; 2. kevesebb lenne a részeg ember.

Németh Lajos
Nagykovácsi

KÉT APRÓSÁG

1

Baló Pálné (Budapest VI., Bajza u. 54.) olvasónk nemrég költözött földszinti lakásába. Hamarosan észrevette, hogy a szoba mennyezetét növekvő vízfolt csúfítja. Panaszával rohant a Bajza utcai házkezelőségre. Lakásán megjelent a gyorsszolgálat és megállapította a baj forrását. E szerint a szoba mennyezete a felette levő fürdőszobától alaposan beázott. Eddig a szokványos történet. Már kevésbé szokványos, hogy az emeleti lakó megtagadta a szükséges munkák elvégzését. A hibaelhárító szakembereket nem engedte be a lakásba. Az IKV írásos felszólítására álláspontján nem változtatott, de vette a telefont és a vállalat üzemmérnökét és felettesét kemény szavakkal kioktatta. Az eseményeket fűszerezi, hogy a szigorú bérlő víz-, gáz- és fűtésszerelő mester. Ha valakinek, neki tudnia kellene, hogy az elvégzendő munkák halaszthatatlanok.

Telt-múlt az idő és a lakás ázott. A gyorsszolgálat vezetőjének végre sikerült újabb időpontban megállapodni és a munkákat elvégezni. Sokat szidjuk az IKV-t és nem mindig alaptalanul. Ám a fentiekből kiderül, hogy a bérlő sem mindig angyal.

2

Az Ovenall a kedvencem. Ha valaki ne ismerné, elárulom: szájfertőtlenítő és frissítő szájvíz. Jellegzetessége, hogy néhanapján elillan az illatszerpultokról. Ha találkozásunk mégis szerencsésnek mondható, igyekszem két-három flakont a vásárlókosaramba helyezni.

Legutóbbi vásárláskor észrevettem, hogy a flakonok űrtartalma változó. Egyik tele, másik félig, a harmadikat negyedig sem töltötték. Tudományos pontossággal nem mérlegeltem, lehet, hogy a szájvíz elpárolgott. A tényen nem változtat, hogy hivatalosan ráírták: 85 ml. Otthon más öröm is ért. Rádöbbentem, hogy a zárókupakkal nincs minden rendben. A táskámban levő tárgyak, könyvek, újságok Ovenallban úsztak. Én pedig a boldogságban...

(f. i.)

CIKKUNK NYOMÁN

MI MENNYI?

Lapunk ez évi 28. számában tettük közzé azt a panaszos levelet, melynek írója a VITYAZ ébresztőóra árdrágítását nehezményezi. Ezúttal az illetékes válaszát közöljük.

Próbavásárlásainkkal a panaszosok és a büfé dolgozóinak szembesítésével az óra árdrágítását bizonyítani nem tudtuk. Árjelzés hiányáért, számlaadási kötelezettség elmulasztásáért, a Vásárlók Könyvének szabálytalan kezeléséért és a játékautónál tapasztalt 5 forintos árdrágítás miatt Mesterházi Andrea eladót 2500 Ft, Somogyi Tibor vezetőt pedig 2000 Ft pénzbírsággal sújtottuk.

Baráth Mihály
Győr-Sopron Megyei Tanács V. B.
Kereskedelmi Osztály
Kereskedelmi Felügyelőség vezetője

TÜCSÖK és BOGÁR

A kisvállalkozásokról tárgyalt a kormány

Az Európai Kulturális Fórum magyar előkészítő bizottságának ülése a Parlamentben

Ez egy kisvállalkozás? Akkor mégsem áru a kultúra!

(A Magyar Nemzetben találta B. Gy.)

ló többszintes, négyszobás **lakrész** igényesnek eladó. Gáz, szennyvíz van. [illegible] jeligére a kiadóba.

Jó is az!

(A Fejér megyei Hírlap apróhirdetései közül ollózta Pohiba József, móri olvasónk)

16.35: Slágerek mindenkinek
Szerkesztő: Lőrincz Andrea
1. Tolcsvay László—Bródy János: Ne add fel! (Koncz Zsuzsa), 2. Presser Gábor—Sztevanovity Dusán: Nem adom fel (Locomotiv GT [illegible] Young—Scott—M. Young: Ők ott rockot járnak (AC/

Na, ezt is megbeszéltük!

(Az RTV újságban lelte Németh László, meggyeskovácsi olvasónk)

Bekecsben dolgoztak a földeken – Vasban is aratják az őszi árpát

...és páncélban a tavaszi búzát!

(A Népszavában találta Horváth Géza)

1984-ben

szabadalmaztatták Franciaországban az első gépkocsit. Inkább egy parasztszekérhez hasonlít az áram-

Nem kapkodták el!

(A Dolgozók Lapjában lelte Bozsó Károly, tatai olvasónk)

Somogyvári László köszönti, szombat reggel 9 órakor. A hirosimai atombomba ledobásának közelgő évfordulója alkalmából rendezett nagyszabású demonstráció valamennyi résztvevőjének kellemes szórakozást kíván, s ebben a hamarosan és szemlátomást

Csupa móka, csupa kacagás!

(A Pest megyei Hírlapban fedezte fel dr. Tátrai György gödöllői olvasónk)

Egyesítik a szunnyadó erőket

És akkor most együtt szunnyadnak tovább?

(A Pest megyei Hírlapban találta Szijjártó Katalin, nagykőrösi olvasónk)

CIKKUNK NYOMÁN

HOL FUT A TEJ?

„Hol fut a tej?" című írással kapcsolatban a következő észrevételt tesszük:

A tejipar egyetlen magas tisztségben lévő vezetője sem nyilatkozott úgy a televízióban, hogy hamarosan lesz elég sűrített és dobozos tej. A nyilatkozók elmondták, hogy a sűrített tejnél kevés a tubus, ezért nem is várható, hogy a sűrített tejből lesz igény szerinti ellátás. A tartós — dobozos — tejjel kapcsolatban is többször olvashattuk, hogy az országban egyetlen ilyen gép működik, amely napi átlagban 20 ezer doboz tejet gyárt. A papír svéd importból származik és emiatt a mennyiség emelésére a jövőben sem kerül sor.

Bánáty Péter
főmérnök

Dr. Simig Gábor
főkönyvelő

Budapesti Tejipari Vállalat

RIOGATÁS

című rejtvényünk megfejtése:

— Hess innen, mert különben téged is megrendellek.

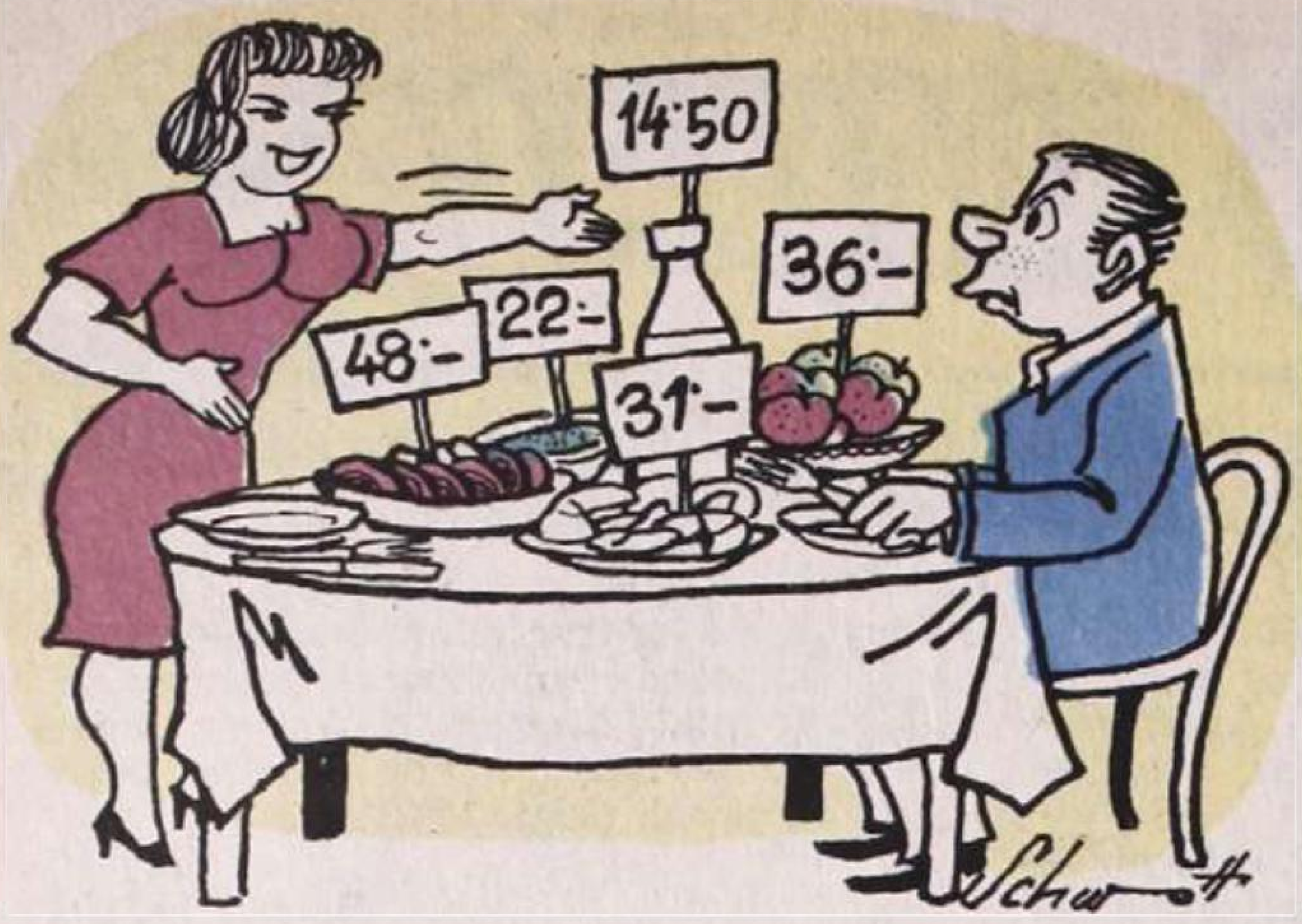
200—200 forintot nyert:

Büki István, Bp. Szamóca u. 12. 1125

Ferkó Péterné, Sátoraljaújhely, Mártírok u. 30. 3980

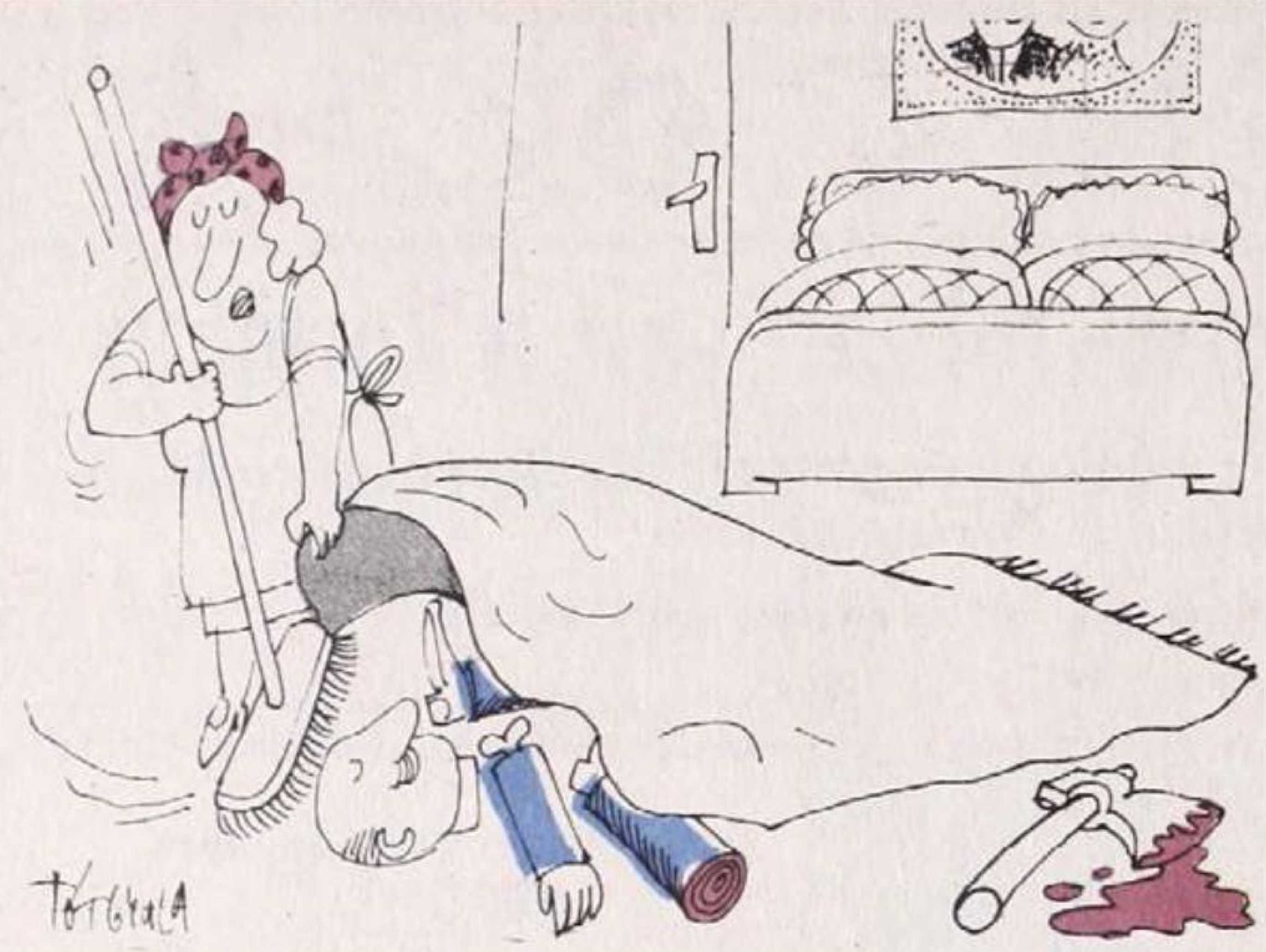
Kun Bertalanné, Tatabánya, Erdész u. 15. 2800

A nyereményeket postán küldjük el.

– Mindig elszámoltatsz! Hát ennyibe került a mai ebéd!

FEKETE HUMOR

– Végre nem fogom többször hallani, hogy hanyagul vezetem a háztartást!

TRIBÜN

Van két szárnya és huszonkét sárga lába, mi mi az?

— Egy kínai futballcsapat.

* * *

A Real Madrid stadionjában hétről hétre felgyülemlő cigarettavégek összeszedési és értékesítési jogát évi nyolcezerötszáz svájci frank bérért eladták a klub vezetői. Kinek? Egy dohánygyárnak. Hiába, a jó üzletember képes cikkből is aranyat csinálni.

A madridi szurkolók viszont a jövőben könnyen „visszaszívhatják” a saját füstjüket.

Még egy dohányos történet. Igaz, csak másodszándékú. Régi dolog ugyanis, hogy a négyszázas futók többsége a vágtázók közül regrutálódik. A szakértő szinte napra megmondhatja, mikor tér át egyik-másik klasszis sprinter a leghosszabb vágtatávra.

— Olyan ez — magyarázta Bill Bowerman — mint az első cigaretta. Utána egy kicsit szédeleg tőle az ember, de ... több sosem hagyja abba.

* * *

A következő aranymondásokat a Szovjetszkij Szportból vettük:

„Kapus, ne fogd a fejed, ha gólt kapsz, mert közben könnyen becsúszhat a következő is.”

„A középcsatár sokat változtatta a helyét. Egyik klubból a másikba.”

„A játékvezető minden szabálytalanságot lefújt, még azt is, amelyet el sem követtek.”

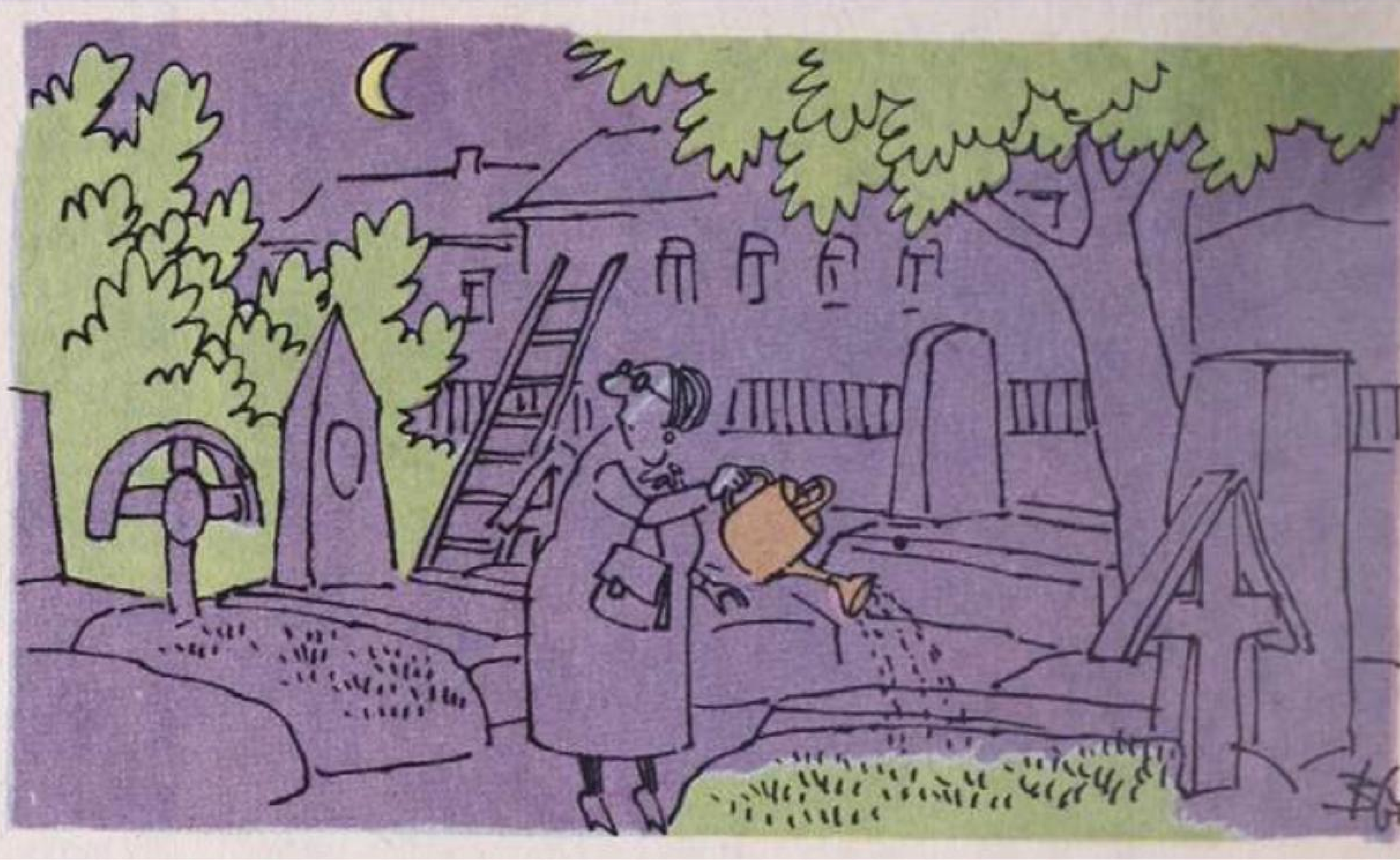
* * *

Szicília. A falusi kiskocsma gazdája hajnalban benyit a raktárba. Az ablak betörve, egy szekérnyi borosflaskát elloptak. Persze nem üresen. A földet üvegcserepek borítják, köztük egy kétarasznyi bronzszobor, a tettes azzal zúzta be az ablakot. A szobor talapzatán vésés:

— A sportszerűségi verseny győztesének, az FC Riazza csapatának.

(p. p.)

LOCSOLÁSI TILALOM

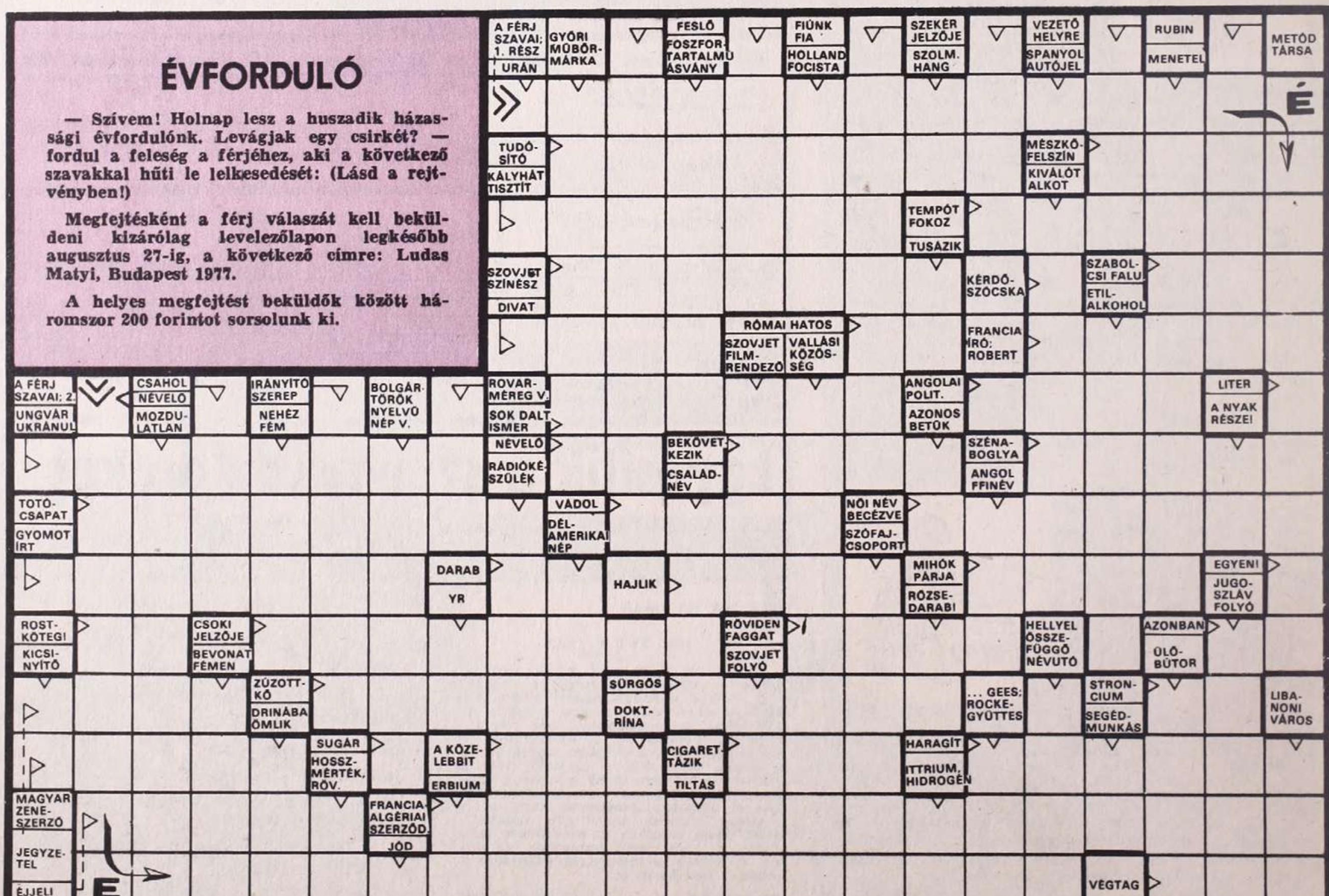

ÉVFORDULÓ

— Szívem! Holnap lesz a huszadik házassági évfordulónk. Levágjak egy csirkét? — fordul a feleség a férjéhez, aki a következő szavakkal hűti le lelkesedését: (Lásd a rejtvényben!)

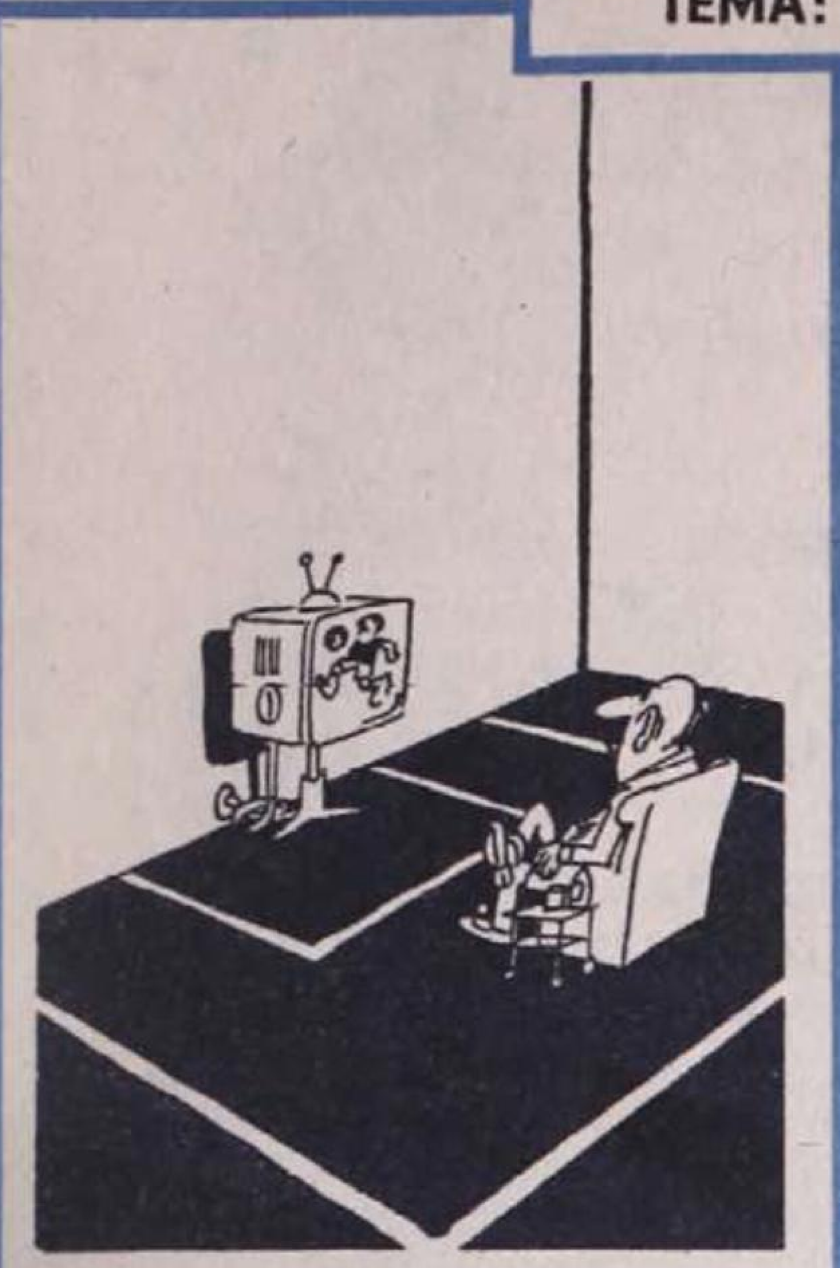
Megfejtésként a férj válaszát kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 27-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

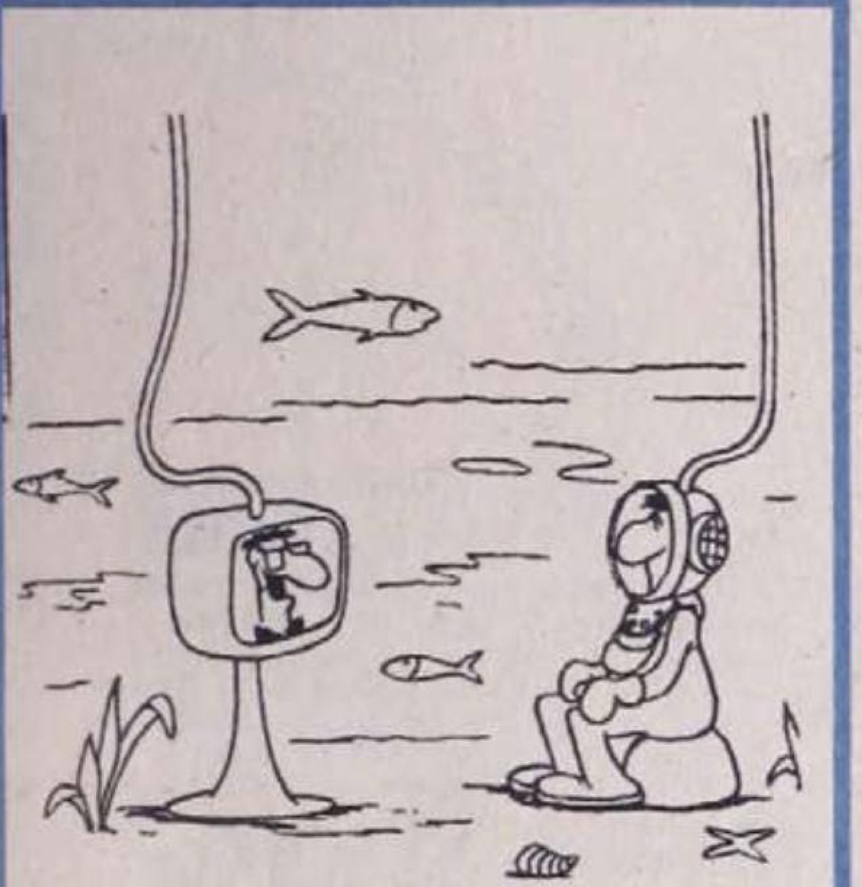

IMPORT HUMOR

TÉMA: A TÉVÉ

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

84.2308/20-34

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

FÜLÖP GYÖRGY:

ÖRÖKZÖLD HIRDETÉSEK

Óshobbi volt a lómosás,
ám az idő nagyon haladt,
új divat a kocsimosás
a balsorsú díszfák alatt

Elsüllyesztett
nagy találmány
a vasaló-
hamurosta,
száz esztendőt
várt szegény, hogy
kiássa egy
humorista

Ma nincs fegyver, nincs is veszély
(gondolhatná aki csacsi),
de amit a stukker kihagy,
bepótolja azt a kocsi

Vidámkedvű elefántunk
gondtalanul táncolt vala,
mert még nem volt nemzeti ügy
a cserép és tetőpala

Ifjak haját nem növelte
kazallá a divathajsza,
ám egy úrnak nyert ügye volt
a hölgynél, ha állt a bajsza

Ha' e kádban bé családját
itthon ringatta a hullám,
spórolt vele két hét Spanyolt
s kasszája sem állt a nullán

Ma a szabályzott nadrág
nem jelent már semmi újat,
egyszerre egy egész ország
húzza meg a nadrágszíjat